

Uradni list

Evropske unije

L 122

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 52

16. maj 2009

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

Uredba Komisije (ES) št. 404/2009 z dne 15. maja 2009 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 1

Uredba Komisije (ES) št. 405/2009 z dne 15. maja 2009 o določitvi uvoznih dajatev v sektorju žit, ki se uporabljajo od 16. maja 2009 3

DIREKTIVE

★ Direktiva 2009/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o neavtomatskih tehtnicah (Kodificirana različica) ⁽¹⁾ 6

★ Direktiva 2009/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali uvedbi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah ali povezanih družbah na območju Skupnosti (Prenovitev) ⁽¹⁾ 28

2

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

(Nadaljevanje na naslednji strani)

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

II Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna

ODLOČBE/SKLEPI

Komisija

2009/386/ES:

- ★ **Sklep Komisije z dne 15. maja 2009 o imenovanju treh članov Svetovalne skupine za presojo mnenj o računovodskih standardih, ustanovljene s Sklepom 2006/505/ES o ustanovitvi Svetovalne skupine za presojo mnenj o računovodskih standardih, ki bo svetovala Komisiji glede objektivnosti in nevtralnosti mnenj Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG)** 45

PRIPOROČILA

Komisija

2009/387/ES:

- ★ **Priporočilo Komisije z dne 12. maja 2009 o izvajanju načel varstva zasebnosti in varstva podatkov v aplikacijah, podprtih z radiofrekvenčno identifikacijo (notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 3200)** 47

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 404/2009

z dne 15. maja 2009

o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 16. maja 2009.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2009

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	JO	73,9
	MA	48,9
	MK	80,5
	TN	115,0
	TR	101,0
	ZZ	83,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	32,7
	TR	148,4
	ZZ	112,2
0709 90 70	JO	216,7
	TR	120,2
	ZZ	168,5
0805 10 20	EG	42,4
	IL	55,0
	MA	48,3
	TN	49,2
	TR	99,9
	US	49,3
	ZZ	57,4
0805 50 10	AR	50,9
	TR	47,7
	ZA	59,1
	ZZ	52,6
0808 10 80	AR	81,8
	BR	75,3
	CL	76,2
	CN	97,7
	MK	42,0
	NZ	104,1
	US	128,1
	UY	71,7
	ZA	85,7
	ZZ	84,7

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 405/2009**z dne 15. maja 2009****o določitvi uvoznih dajatev v sektorju žit, ki se uporabljajo od 16. maja 2009**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1249/96 z dne 28. junija 1996 o pravilih za uporabo (uvoznih dajatev za sektor žit) Uredbe Sveta (EGS) št. 1766/92 ⁽²⁾ in zlasti člena 2(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 136(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da je uvozna dajatev za proizvode z oznakami KN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (navadna pšenica visoke kakovosti), 1002, ex 1005, razen hibridnega semena, in ex 1007, razen hibrida za setev, enaka intervencijski ceni, ki velja za te proizvode ob uvozu, zvišani za 55 %, od česar se odšteje uvozna cena cif zadevne pošiljke. Vendar pa ta dajatev ne sme presežati stopnje dajatev iz skupne carinske tarife.

- (2) Člen 136(2) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da se za izračun uvozne dajatve iz odstavka 1 navedenega člena za zadevne proizvode redno določajo reprezentativne uvozne cene cif.

- (3) V skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 1249/96 je cena za izračun uvozne dajatve za proizvode z oznakami KN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (navadna pšenica visoke kakovosti), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 in 1007 00 90 enaka dnevni reprezentativni uvozni ceni cif, določeni v skladu z metodo iz člena 4 navedene uredbe.

- (4) Uvozne dajatve, ki se uporabljajo, dokler ne začne veljati nova določitev, se določijo za obdobje z začetkom 16. maja 2009 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Od 16. maja 2009 so uvozne dajatve v sektorju žit iz člena 136(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007 dajatve, določene v Prilogi I k tej uredbi na podlagi podatkov, navedenih v Prilogi II.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 16. maja 2009.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2009

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 161, 29.6.1996, str. 125.

PRILOGA I

Uvozne dajatve za proizvode iz člena 136(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007, ki se uporabljajo od 16. maja 2009

Oznaka KN	Poimenovanje	Uvozna dajatev ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PŠENICA trda, visoke kakovosti	0,00
	srednje kakovosti	0,00
	nizke kakovosti	0,00
1001 90 91	PŠENICA navadna, semenska	0,00
ex 1001 90 99	PŠENICA navadna, visoke kakovosti, razen semenske	0,00
1002 00 00	RŽ	40,83
1005 10 90	KORUZA semenska, razen hibridne	12,13
1005 90 00	KORUZA razen semenske ⁽²⁾	12,13
1007 00 90	SIREK v zrnju, razen hibridnega, za setev	40,83

⁽¹⁾ Za blago, ki pride v Skupnost prek Atlantskega oceana ali Sueškega prekopa, je prevoznik z uporabo člena 2(4) Uredbe (ES) št. 1249/96 upravičen do znižanja dajatev za:

- 3 EUR/t, če je pristanišče razkladanja v Sredozemskem morju,
- 2 EUR/t, če je pristanišče razkladanja na Danskem, Irskem, v Estoniji, Latviji, Litvi, Poljski, na Finskem, Švedskem, v Veliki Britaniji ali na atlantski obali Iberskega polotoka.

⁽²⁾ Uvoznik je upravičen do pavšalnega znižanja 24 EUR/t, če so izpolnjeni pogoji iz člena 2(5) Uredbe (ES) št. 1249/96.

PRILOGA II

Podatki za izračun dajatev iz Priloge I

1.5.2009-14.5.2009

1. Povprečja za referenčno obdobje iz člena 2(2) Uredbe (ES) št. 1249/96:

	Navadna pšenica ⁽¹⁾	Koruzna	Trda pšenica, visoke kakovosti	Trda pšenica, srednje kakovosti ⁽²⁾	Trda pšenica, nizke kakovosti ⁽³⁾	Ječmen
Borza	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Kotacija	203,46	122,31	—	—	—	—
Cena FOB ZDA	—	—	209,29	199,29	179,29	104,36
Premija za Zaliv	—	11,25	—	—	—	—
Premija za Velika jezera	15,02	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Vključena premija 14 EUR/t (člen 4(3) Uredbe (ES) št. 1249/96).⁽²⁾ Znižanje za 10 EUR/t (člen 4(3) Uredbe (ES) št. 1249/96).⁽³⁾ Znižanje za 30 EUR/t (člen 4(3) Uredbe (ES) št. 1249/96).

2. Povprečja za referenčno obdobje iz člena 2(2) Uredbe (ES) št. 1249/96:

Prevoz/stroški Mehiški zaliv–Rotterdam: 16,34 EUR/t

Prevoz/stroški Velika jezera–Rotterdam: 16,83 EUR/t

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2009/23/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. aprila 2009

o neavtomatskih tehtnicah

(Kodificirana različica)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju postopka, določenega v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 90/384/EGS z dne 20. junija 1990 o usklajevanju zakonodaje držav članic v zvezi z neavtomatskimi tehtnicami ⁽³⁾ je bila bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno direktivo kodificirati.

(2) Države članice so dolžne javnost zaščititi pred netočnimi rezultati tehtanja z neavtomatskimi tehtnicami, uporabljenimi za določene kategorije uporabe.

(3) Prisilni predpisi v vsaki državi članici posebej določajo potrebne zahteve za delovanje neavtomatskih tehtnic,

tako da specificirajo meroslovne in tehnične zahteve ter postopke kontrole pred in po začetku uporabe. Ti prisilni predpisi ne vodijo nujno do različnih ravni zaščite od ene do druge države članice, vendar pa zaradi neusklojenosti ovirajo trgovino znotraj Skupnosti.

(4) Ta direktiva bi morala vsebovati samo obvezne in bistvene zahteve v zvezi z meroslovjem in delovanjem neavtomatskih tehtnic. Zato, da bi lažje dokazali skladnost z bistvenimi zahtevami, je potrebno imeti usklajene standarde na evropski ravni, zlasti glede meroslovnih, načrtovalskih in konstrukcijskih značilnosti, tako da se lahko za tehtnice, ki so v skladu s temi usklajenimi standardi, šteje, da so v skladu z bistvenimi zahtevami. Ti standardi, usklajeni na evropski ravni, so pripravljene s strani zasebnih organov in morajo ostati neobvezujoči. V ta namen so Evropski odbor za standardizacijo (CEN), Evropski odbor za elektrotehnično standardizacijo (Cenelec) in Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde (ETSI) priznani kot pristojni organi za sprejemanje usklajenih standardov v skladu s splošnimi smernicami ⁽⁵⁾ za sodelovanje med Komisijo, Evropsko zvezo za prosto trgovino (EFTA) in temi tremi organi, podpisanimi 28. marca 2003.

(5) Sprejeta je bila vrsta direktiv, namenjenih odstranitvi tehničnih ovir v trgovini, v skladu z načeli, določenimi v resoluciji Sveta z dne 7. maja 1985 o novem pristopu k tehnični uskladitvi in standardom ⁽⁶⁾; te direktive predvidevajo pritrnitev znaka skladnosti „CE“. Komisija je v svojem sporočilu z dne 15. junija 1989 ⁽⁷⁾ o globalnem pristopu v zvezi s certifikacijo in preskušanjem predlagala, da se sestavijo skupna pravila v zvezi z enotno obliko znaka skladnosti „CE“. Svet je v svoji Resoluciji z dne 21. decembra 1989 o globalnem pristopu v zvezi z ugotavljanjem skladnosti ⁽⁸⁾ kot vodilno načelo odobril sprejetje doslednega pristopa, kakršen je ta, kar zadeva uporabo znaka skladnosti „CE“. Dva glavna elementa novega pristopa, ki bi ju bilo treba uporabiti, sta bistvene zahteve in postopki ugotavljanja skladnosti.

⁽¹⁾ UL C 44, 16.2.2008, str. 33.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 11. decembra 2007 (UL C 323 E, 18.12.2008, str. 57) in Sklep Sveta z dne 23. marca 2009.

⁽³⁾ UL L 189, 20.7.1990, str. 1.

⁽⁴⁾ Glej Prilogo VII, Del A.

⁽⁵⁾ UL C 91, 16.4.2003, str. 7.

⁽⁶⁾ UL C 136, 4.6.1985, str. 1.

⁽⁷⁾ UL C 267, 19.10.1989, str. 3.

⁽⁸⁾ UL C 10, 16.1.1990, str. 1.

- (6) Ugotavljanje skladnosti z ustreznimi meroslovnimi in tehničnimi določbami je potrebno, da se zagotovi učinkovita zaščita uporabnikov in tretjih oseb. Obstoječi postopki ugotavljanja skladnosti se razlikujejo od ene države članice do druge. Da bi se torej izognili večkratnemu ugotavljanju skladnosti, ki dejansko pomeni oviro pri svobodnem gibanju tehtnic, bi bilo potrebno doseči dogovore o medsebojnem priznavanju postopkov ugotavljanja skladnosti med državami članicami. Da bi omogočili medsebojno priznavanje postopkov ugotavljanja skladnosti bi bilo treba vzpostaviti postopke Skupnosti skupaj z merili za imenovanje organov, ki bodo odgovorni za izvajanje nalog v zvezi s postopki ugotavljanja skladnosti.
- (7) Bistveno je torej zagotoviti, da bodo imenovani organi zagotavljali visoko raven kakovosti po vsej Skupnosti.
- (8) Prisotnost znaka skladnosti „CE“ ali nalepke s črko „M“ na neavtomatski tehtnici bi morala kazati, da se domneva, da le-ta izpolnjuje določbe te direktive in torej ni potrebno ponoviti že izvedenega ugotavljanja skladnosti.
- (9) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo in začetka uporabe direktiv, ki so določeni v Prilogi VII, Del B –
- (iv) ugotavljanje mase v medicinski praksi za tehtanje pacientov za namene opazovanja, diagnosticiranja in zdravljenja;
- (v) ugotavljanje mase v lekarnah za sestavo zdravil na podlagi recepta in ugotavljanje mase pri analizi, ki se izvaja v medicinskih in farmacevtskih laboratorijih;
- (vi) ugotavljanje cene na podlagi mase za namene neposredne prodaje javnosti in priprave pred-pakiranih izdelkov;
- (b) vsi nameni razen tistih, ki so naštetih v točki (a).

Člen 2

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „merilna tehtnica“ je merilo, ki služi ugotavljanju mase nekega telesa s pomočjo delovanja sile težnosti na to telo; tehtnica lahko služi tudi za ugotavljanje drugih, z maso povezanih velikosti, količin, parametrov ali značilnosti;
2. „neavtomatska tehtnica“ ali „tehtnica“ je tehtnica, ki pri tehtanju zahteva poseg osebe, ki ravna z njo;
3. „uskklajeni standard“ pomeni tehnično specifikacijo (evropski standard ali usklajeni dokument), ki ga sprejme Evropski odbor za standardizacijo (CEN), Evropski odbor za elektrotehnično standardizacijo (Cenelec) ali Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde (ETSI) ali dva od teh organov ali vsi trije na podlagi predloga Komisije v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov⁽¹⁾ in splošnih smernic sodelovanja med Komisijo, Evropsko zvezo za prosto trgovino (EFTA) in navedenimi tremi organi, podpisanimi 28. marca 2003.

Člen 3

1. Ta direktiva se uporablja za vse neavtomatske tehtnice.
2. Za namene te direktive razlikujemo naslednje kategorije uporabe neavtomatskih tehtnic:
- (a) (i) ugotavljanje mase v komercialnih aktivnostih;
- (ii) ugotavljanje mase za izračunavanje cestnine, tarife, takse, premije, kazni, honorarja, odškodnine ali podobne vrste plačila;
- (iii) ugotavljanje mase za izvajanje zakonov ali predpisov; ali za dajanje izvedenskega mnenja v sodnih postopkih;
1. Države članice morajo ukreniti vse potrebno, da zagotovijo, da bodo dane na trg samo tiste tehtnice, ki izpolnjujejo zahteve te direktive.
2. Države članice sprejmejo vse potrebno za zagotovitev, da se tehtnice začnejo uporabljati le za uporabo iz točke (a) člena 1(2), razen če ustrezajo zahtevam te direktive in če imajo, ustrezno temu, znak skladnosti „CE“, določen v členu 11.

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE 1

PODROČJE UPORABE, DAJANJE NA TRG IN PROST PRETOK

Člen 1

Člen 4

Tehtnice, ki se uporabljajo za namene iz točke (a) člena 1(2), morajo zadovoljiti bistvene zahteve iz Priloge I.

V primerih, da tehtnica vključuje ali je priključena na naprave, ki se ne uporabljajo v namene iz točke (a) člena 1(2), take naprave niso predmet navedenih bistvenih zahtev.

Člen 5

1. Države članice tehtnicam, ki izpolnjujejo zahteve te direktive, ne smejo ovirati dajanja na trg.

2. Države članice tehtnicam, ki izpolnjujejo zahteve te direktive, ne smejo ovirati dajanja v uporabo za namene iz točke (a) člena 1(2).

Člen 6

1. Države članice štejejo za skladne z bistvenimi zahtevami iz Priloge I tiste tehtnice, ki ustrezajo nacionalnim standardom, s katerimi se izvajajo usklajeni standardi, ki izpolnjujejo te zahteve.

2. Komisija podatke o usklajenih standardih iz odstavka 1 objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Države članice objavijo podatke o nacionalnih standardih iz odstavka 1.

Člen 7

Če država članica ali Komisija meni, da usklajeni standardi iz člena 6(1) ne izpolnjujejo v celoti bistvenih zahtev, določenih v Prilogi I, Komisija ali ta država članica zadevo predloži Stalnemu odboru, ustanovljenem s členom 5 Direktive 98/34/ES (v nadaljevanju „odbor“), in navede svoje razloge za tako dejanje.

Odbor poda svoje mnenje brez odlašanja.

V luči mnenja odbora Komisija obvesti države članice, ali je potrebno usklajene standarde umakniti iz publikacij iz člena 6(2).

Člen 8

1. Če neka država članica meni, da tehtnice, ki nosijo znak skladnosti „CE“ iz točk 2, 3 in 4 Priloge II, ne izpolnjujejo zahtev te direktive, če so pravilno nameščene in uporabljene v namene, za katere so namenjene, ukrene vse potrebno, da te tehtnice umakne s trga ali prepove oziroma omeji njihovo uporabo in/ali dajanje na trg.

Ta država članica nemudoma obvesti Komisijo o takih ukrepih in navede razloge za svojo odločitev, še posebej, ali je neustreznost posledica:

(a) neizpolnjevanja bistvenih zahtev iz Priloge I, če tehtnice niso v skladu usklajenimi standardi iz člena 6(1);

(b) nepravilne uporabe usklajenih standardov iz člena 6(1);

(c) pomanjkljivosti v samih usklajenih standardih iz člena 6(1).

2. Komisija se čimprej posvetuje z zadevnimi strankami.

Po takem posvetu Komisija nemudoma obvesti državo članico, ki je ukrepala, o izidu posveta. Če ugotovi, da je ukrep upravičen, o tem nemudoma obvesti ostale države članice.

Če je odločitev pripisana pomanjkljivostim v standardih, Komisija potem, ko se je posvetovala z zadevnimi strankami, v roku dveh mesecev prinese zadevo pred odbor, če država članica, ki je ukrepe sprejela, namerava le-te obdržati, in nato sproži postopke iz člena 7.

3. Če tehtnica, ki ni ustrezna, nosi znak skladnosti „CE“, pristojna država članica ustrezno ukrepa proti tistemu, ki je ta znak pritrdil, in o tem obvesti Komisijo in ostale države članice.

4. Komisija poskrbi za to, da so države članice obveščene o poteku in izidu tega postopka.

POGLAVJE 2

UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

Člen 9

1. Skladnost tehtnic z bistvenimi zahtevami iz Priloge I je mogoče potrditi po enem od naslednjih postopkov, ki ga izbere vložnik:

(a) z ES pregledom tipa iz Priloge II.1, ki mu sledi bodisi izjava ES o skladnosti tipa (garancija kakovosti proizvodnje) iz Priloge II.2, bodisi ES overitev iz Priloge II.3.

Vendar pa ES pregled tipa ne sme biti obvezen za tehtnice, ki ne uporabljajo elektronskih naprav in katerih naprava za merjenje bremena ne uporablja vzmeti za uravnoteženje bremena;

(b) z neposredno ES overjanjem enot iz Priloge II.4.

2. Dokumenti in korespondenca, ki se nanašajo na postopke iz odstavka 1, so sestavljeni v enem od uradnih jezikov držav članic, v katerih naj bi bili navedeni postopki izvedeni, ali pa v jeziku, ki ga je sprejel priglašeni organ v skladu s členom 10(1).

3. Kadar tehtnice obravnavajo druge direktive, ki zajemajo druge vidike in prav tako predvidevajo pritrditev znaka skladnosti „CE“, ta znak kaže, da za zadevne tehtnice velja tudi domneva skladnost z določbami teh drugih direktiv.

Kadar ena ali več teh direktiv, ki se uporabljajo za tehtnice, proizvajalcu med prehodnim obdobjem dovoljuje izbiro, katere ureditve bo uporabil, znak skladnosti „CE“ kaže skladnost samo z direktivami, ki jih je uporabil proizvajalec. Tedaj je treba podrobno iz uporabljenih direktiv, objavljenih v *Uradnem listu Evropske unije*, navesti v dokumentih, obvestilih ali navodilih, ki jih zahtevajo direktive in morajo biti priloženi k tem tehtnicam.

Člen 10

1. Države članice uradno obvestijo Komisijo in druge države članice o organih, ki so jih imenovala za opravljanje postopkov iz člena 9, skupaj s posebnimi nalogami, za izvedbo katerih so bili ti organi imenovani, in identifikacijskimi številkami, ki jim jih je predhodno dodelila Komisija.

Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* objavi seznam priglašanih organov in njihove identifikacijske številke in naloge, za katere

so bili priglašeni. Komisija zagotovi sprotno dopolnjevanje seznama.

2. Za imenovanje organov uporabijo države članice minimalna merila iz Priloge V. Za organe, ki izpolnjujejo merila, ki so postavljena v ustreznih usklajenih standardih, se šteje, da zadovoljijo merila iz te priloge.

3. Država članica, ki je imenovala organ, imenovanje prekliča, če ta organ ne izpolnjuje več meril za imenovanje iz odstavka 2. O tem nemudoma obvesti ostale države članice in Komisijo ter umakne priglasitev.

POGLAVJE 3

ZNAK SKLADNOSTI „CE“ IN NAPISI

Člen 11

1. Znak skladnosti „CE“ in zahtevani dodatni podatki, ki so opisani v Prilogi IV.1, morajo biti na tehtnicah, za katere je bila ugotovljena skladnost ES, pritrjeni v razločni, lahko čitljivi in neizbrisni obliki.

2. Napisi iz Priloge IV.2 morajo biti na vseh ostalih tehtnicah pritrjeni v razločni, lahko čitljivi in neizbrisni obliki.

3. Pritrjevanje znakov na tehtnice, ki bi s pomensko in oblikovno podobnostjo znaku skladnosti „CE“ lahko zavedli tretje osebe, je prepovedano. Na tehtnicah smejo biti pritrjeni kakršni koli drugi znaki, v kolikor ne zmanjšujejo vidnosti ali čitljivosti znaka skladnosti „CE“.

Člen 12

Brez poseganja v člen 8:

(a) kadar država članica ugotovi, da je bil znak skladnosti „CE“ neupravičeno pritrjen, je proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Skupnosti dolžan poskrbeti za skladnost tehtnice z določbami o znaku skladnosti „CE“, in prenehati s kršenjem pod pogoji, ki jih določi država članica;

(b) kadar se neskladnost nadaljuje, mora država članica sprejeti vse ustrezne ukrepe za omejitev ali prepoved dajanja zadevne tehtnice na trg ali za zagotovitev njene odstranitve s trga v skladu s postopki iz člena 8.

Člen 13

Če tehtnica, ki se uporablja za enega od namenov iz točke (a) člena 1(2), vključuje ali je priključena na naprave, ki niso predmet ugotavljanja skladnosti iz člena 9, mora vsaka od teh naprav nositi oznako, ki omejuje njeno uporabo, kot je določeno v Prilogi IV.3. Ta oznaka mora biti nameščena na naprave v razločni in neizbrisni obliki.

POGLAVJE 4

KONČNE DOLOČBE

Člen 14

Države članice ukrenejo vse potrebno, da zagotovijo, da bodo tehtnice, ki nosijo znak skladnosti „CE“, ki potrjuje skladnost z zahtevami te direktive, še naprej v skladu s temi zahtevami.

Člen 15

V vsaki odločitvi, ki je sprejeta na podlagi te direktive in ima za posledico omejitve pri dajanju tehtnic v uporabo, mora biti navedena obrazložitev, na kateri temelji.

Tak sklep je treba nemudoma sporočiti zadevni stranki, ki mora biti istočasno obveščena o pravnih sredstvih, ki so ji na voljo po veljavnih zakonih v zadevnih državah članicah, ter o časovnih rokih, ki so jim podvržena taka pravna sredstva.

Člen 16

Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 17

Direktiva 90/384/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo iz Dela A Priloge VII, se razveljavi brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo in začetka uporabe direktiv, ki so določene v Delu B Priloge VII.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VIII.

Člen 18

Ta direktiva začne veljati na dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 19

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
P. NEČAS

PRILOGA I

BISTVENE ZAHTEVE

Uporabljena je terminologija Mednarodne organizacije za zakonsko meroslovje (OIML).

Predhodna opomba

Če tehtnica vključuje ali je priključena na več kot eno kazalno ali izpisovalno napravo, ki se uporablja za namene iz točke (a) člena 1(2), tiste naprave, ki ponavljajo rezultate tehtanja in ki ne morejo vplivati na pravilno delovanje tehtnice, niso predmet bistvenih zahtev, če so rezultati tehtanja izpisani ali zabeleženi pravilno in neizbrisno z delom tehtnice, ki izpolnjuje bistvene zahteve in so rezultati dosegljivi obema partnerjema v merjenju. V primeru, da se tehtnice uporabljajo za neposredno prodajo javnosti, pa morajo kazalne in izpisovalne naprave za prodajalca in kupca izpolnjevati bistvene zahteve.

MEROSLOVNE ZAHTEVE

1. Enote mase

Uporabljene enote mase morajo biti zakonite enote v smislu Direktive Sveta 80/181/EGS z dne 20. decembra 1979 o približevanju zakonodaje držav članic, ki se nanašajo na merske enote ⁽¹⁾.

Če ustrezajo temu pogoju, so dovoljene naslednje enote:

- enote SI: kilogram, mikrogram, miligram, gram, tona,
- enota imperialnega sistema: troy unča, za tehtanje žlahtnih kovin,
- druge enote, ki ne spadajo med enote SI: metrični karat za merjenje dragih kamnov.

Za tehtnice, ki uporabljajo zgoraj omenjene enote mase imperialnega sistema, je treba ustrezne bistvene zahteve, ki so določene spodaj, pretvoriti v te enote s pomočjo linearne interpolacije.

2. Razredi točnosti

2.1 Določeni so naslednji razredi točnosti:

I posebni

II visoki

III srednji

III navadni

Specifikacije teh razredov so podane v tabeli 1.

Tabela 1

Razredi točnosti

Razred	Preskusni razdelek (e)	Najmanjša zmogljivost	Število preskusnih razdelkov $n = \frac{\text{Max}}{e}$	
		najmanjša vrednost	najmanjša vrednost	največja vrednost
I	0,001 g ≤ e	100 e	50 000	—
II	0,001 g ≤ e ≤ 0,05 g	20 e	100	100 000
	0,1 g ≤ e	50 e	5 000	100 000
III	0,1 g ≤ e ≤ 2 g	20 e	100	10 000
	5 g ≤ e	20 e	500	10 000
III	5 g ≤ e	10 e	100	1 000

Pri tehtnicah razredov II in III se za ugotavljanje prenosne tarife najmanjša zmogljivost zmanjša na 5 e.

⁽¹⁾ UL L 39, 15.2.1980, str. 40.

2.2 Vrednosti razdelka

2.2.1 Dejanski razdelek (d) in preskusni razdelek (e) morata biti v obliki:

$$1 \times 10^k, 2 \times 10^k \text{ ali } 5 \times 10^k \text{ enot mase,}$$

kjer je k celo število ali nič.

2.2.2 Za vse tehtnice, razen za tiste, ki imajo pomožne naprave za prikazovanje je:

$$d = e$$

2.2.3 Za tehtnice s pomožnimi napravami za prikazovanje veljajo naslednji pogoji:

$$e = 1 \times 10^k \text{ g}$$

$$d < e \leq 10 d$$

razen za tehtnice razreda I z $d < 10^{-4}$ g, za katere je $e = 10^{-3}$ g.

3. Razvrstitev

3.1 Tehtnice z enim tehtalnim območjem

Tehtnice, opremljene s pomožno kazalno napravo spadajo v razred I ali II. Za te tehtnice spodnji meji najmanjše zmogljivosti za ta dva razreda dobimo iz tabele 1 tako, da v stolpcu 3 preskusni razdelek (e) zamenjamo z dejanskim razdelkom (d).

Če je $d < 10^{-4}$ g, je lahko največja zmogljivost razreda I manj kot 50 000 e.

3.2 Tehtnice z več tehtalnimi območji

Več tehtalnih območij je dovoljenih pod pogojem, da so na tehtnici jasno nakazani. Vsako posamezno tehtalno območje je razvrščeno v skladu s točko 3.1. Če tehtalna območja spadajo v različne razrede točnosti, mora tehtnica ustrezati najstrožji od zahtev, ki veljajo za razrede točnosti, v katere spadajo tehtalna območja.

3.3 Tehtnice z več vrednostmi razdelkov

3.3.1 Tehtnice z enim tehtalnim območjem lahko imajo več delnih tehtalnih območij (tehtnice z več vrednostmi razdelkov).

Tehtnice z več vrednostmi razdelkov ne smejo biti opremljene s pomožno kazalno napravo.

3.3.2 Vsako delno tehtalno območje i tehtnic z več vrednostmi razdelkov je določeno s:

- svojo vrednostjo preskusnega razdelka e_i s tem, da je $e_{(i+1)} > e_i$
- svojo največjo zmogljivostjo Max_i s tem, da je $Max_r = Max$
- svojo najmanjšo zmogljivostjo Min_i s tem, da je in $Min_i = Max_{(i-1)}$
in $Min_1 = Min$

kjer je:

$$i = 1, 2, \dots, r,$$

i = številka delnega tehtalnega območja,

r = skupno število delnih tehtalnih območij.

Vse zmogljivosti so zmogljivosti neto bremena, ne glede na uporabljeno vrednost tare.

3.3.3 Delna tehtalna območja so razvrščena v skladu s tabelo 2. Vsa delna tehtalna območja morajo spadati v isti razred točnosti, in to v razred točnosti tehtnice.

Tabela 2

Tehtnice z več vrednostmi razdelka

$i = 1, 2, \dots, r,$

$i =$ številka delnega tehtalnega območja,

$r =$ skupno število delnih tehtalnih območij.

Razred	Preskusni razdelek (e)	Najmanjša zmogljivost(Min)	Število preskusnih razdelkov	
		Najmanjša vrednost	Najmanjša vrednost (¹) $n = \frac{\text{Max}_i}{e_{(i+1)}}$	Največja vrednost $n = \frac{\text{Max}_i}{e_i}$
I	0,001 $g \leq e_i$	100 e_1	50 000	—
II	0,001 $g \leq e_i \leq 0,05 \text{ g}$	20 e_1	5 000	100 000
	0,1 $g \leq e_i$	50 e_1	5 000	100 000
III	0,1 $g \leq e_i$	20 e_1	500	10 000
IIII	5 $g \leq e_i$	10 e_1	50	1 000

(¹) Za $i = r$ velja ustrezeni stolpec iz tabele 1, s tem da e zamenjamo z e_r .

4. Točnost

- 4.1 Pri izvajanju postopkov iz člena 9 odklon v prikazu ne sme presegati največjega dopustnega odklona, ki je naveden v tabeli 3. V primeru digitalnega prikaza je treba odklon v prikazu popraviti za odklon, ki se zaokroži navzgor ali navzdol.

Največji dopustni odkloni veljajo za neto in tara vrednost za vsa možna bremena, razen za prednastavljene vrednosti tare.

Tabela 3

Največji dopustni odkloni

Breme				Največji dopustni pogrešek
Razred I	Razred II	Razred III	Razred IIII	
$0 \leq m \leq 50\,000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 5\,000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 500 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 50 \text{ e}$	$\pm 0,5 \text{ e}$
$50\,000 \text{ e} < m \leq 200\,000 \text{ e}$	$5\,000 \text{ e} < m \leq 20\,000 \text{ e}$	$500 \text{ e} < m \leq 2\,000 \text{ e}$	$50 \text{ e} < m \leq 200 \text{ e}$	$\pm 1,0 \text{ e}$
$200\,000 \text{ e} < m$	$20\,000 \text{ e} < m \leq 100\,000 \text{ e}$	$2\,000 \text{ e} < m \leq 10\,000 \text{ e}$	$200 \text{ e} < m \leq 1\,000 \text{ e}$	$\pm 1,5 \text{ e}$

- 4.2 Največji dopustni odkloni v uporabi so dvakratni največji dopustni odkloni, določeni v točki 4.1.

5. Rezultati tehtanja morajo biti ponovljivi in morajo biti obnovljivi z drugimi prikazovalnimi napravami ter z drugimi načini uravnoveženja, ki jih je možno uporabiti.

Rezultati tehtanja morajo biti dovolj neobčutljivi na spremembe položaja bremena na sprejemniku bremena.

6. Tehtnice morajo biti dovolj natančne, da reagirajo na majhne spremembe v bremenu.

7. Vplivne veličine in čas
- 7.1 Tehtnice razredov II, III in IIII, ki se uporabljajo v nagnjenem položaju, morajo biti dovolj neobčutljive na stopnjo nagnjenosti, do katere lahko pride pri običajni uporabi.
- 7.2 Tehtnice morajo izpolnjevati meroslovne zahteve znotraj temperaturnega območja, ki ga določi proizvajalec. Velikost tega območja mora biti najmanj enaka:
- 5 °C za tehtnice v razredu I,
 - 15 °C za tehtnice v razredu II,
 - 30 °C za tehtnice v razredu III ali IIII.
- Če proizvajalec temperaturnega območja ni določil, velja temperaturno območje od – 10 °C do + 40 °C.
- 7.3 Tehtnice, ki se napajajo iz električnega omrežja, morajo izpolnjevati meroslovne zahteve pod pogoji napajanja, ki so v mejah običajnih nihanj.
- Tehtnice, ki se napajajo iz baterije ali akumulatorja, morajo pokazati, če pade napetost pod najmanjšo zahtevano vrednost in morajo v takih okoliščinah še naprej pravilno delovati ali pa se samodejno izklopiti.
- 7.4 Elektronske tehtnice, razen iz razredov I in II, kadar je e manjši od 1 g, izpolnjujejo meroslovne zahteve pri pogojih visoke relativne vlažnosti na zgornji meji njihovega temperaturnega območja.
- 7.5 Podaljšano trajanje obremenitve za tehtnice razredov točnosti II, III in IIII ima zanemarljiv vpliv na prikaz med obremenitvijo oziroma na ničlo takoj po razbremenitvi.
- 7.6 Pod drugimi vplivnimi pogoji mora tehtnica ali pravilno delovati ali pa se mora samodejno izklopiti.

Zasnova in konstrukcija

8. Splošne zahteve
- 8.1 Načrtovanje in konstrukcija tehtnic morata biti taka, da bodo tehtnice ob pravilni uporabi in pravilni namestitvi ter v okolju, za katerega so namenjene, ohranile svoje meroslovne lastnosti. Prikazana mora biti vrednost mase.
- 8.2 Če so elektronske tehtnice izpostavljene motnjam, ne smejo prikazati posledic pomembnejših napak, ali pa jih samodejno odkrijejo in prikažejo.
- Pri samodejnem odkritju pomembnejše napake elektronske tehtnice oddajo svetlobni ali zvočni alarm, ki mora trajati, dokler uporabnik ne izvede korektivnega ukrepa ali dokler napaka ne izgine.
- 8.3 Zahteve iz točk 8.1 in 8.2 tehtnice izpolnjujejo v celotnem časovnem obdobju, predvidenem za uporabo takih tehtnic.
- Digitalne elektronske naprave vedno izvajajo ustrezeni nadzor pravilnega delovanja merilnega procesa, naprave za prikazovanje ter shranjevanja in vseh prenosov podatkov.
- Ob samodejnem odkritju pomembnejše trajne napake elektronske tehtnice oddajo svetlobni ali zvočni signal, ki traja, dokler uporabnik ne izvede korektivnega ukrepa ali dokler napaka ne izgine.
- 8.4 Če je na elektronsko tehtnico preko ustreznega vmesnika priključena zunanja oprema, le-ta ne sme negativno vplivati na meroslovne lastnosti tehtnice.
- 8.5 Tehtnice ne smejo imeti lastnosti, ki bi lahko omogočale nepoštenu uporabo, možnosti nenamerne zlorabe pa morajo biti čim manjše. Elementi, ki jih uporabnik ne sme razstavljati ali naravnati, morajo biti pred takimi dejanji zaščiteni.
- 8.6 Tehtnice morajo biti načrtovane tako, da omogočajo enostavno izvajanje zakonskega nadzora, določenega s to direktivo.

9. Prikaz rezultatov tehtanja in drugih vrednosti mase
- Prikaz rezultatov tehtanja in drugih vrednosti mase mora biti točen, nedvoumen in nezavajajoč, naprava za prikazovanje pa mora pod običajnimi pogoji uporabe omogočati enostavno branje prikaza.
- Imena in znaki enot iz odstavka 1 te priloge ustrezajo določbam Direktive 80/181/EGS z dodatkom znaka za metrični karat, ki je „ct“.
- Prikaz nad največjo zmogljivostjo (Max), povečano za 9 e, ni možen.
- Pomožna naprava za prikazovanje je dovoljena samo desno od decimalne oznake. Razširjeno napravo za prikazovanje se sme uporabljati samo začasno, med njenim delovanjem pa mora biti izpisovanje onemogočeno.
- Prikažejo se lahko tudi sekundarni prikazi, vendar pod pogojem, da jih ni mogoče zamenjati za primarne prikaze.
10. Izpisovanje rezultatov tehtanja in drugih vrednosti mase
- Izpisani rezultati morajo biti pravilni, primerno razpoznavni in nedvoumni. Izpis naj bo jasen, čitljiv, neizbrisen in trajen.
11. Niveliranje
- Če je potrebno, so tehtnice opremljene z nivelirno napravo in kazalnikom niveliranja, ki sta dovolj občutljiva, da omogočata pravo namestitvev.
12. Ničliranje
- Tehtnice so lahko opremljene z napravami za ničliranje. Te naprave omogočajo točno ničliranje in ne smejo povzročati nepravilnih merilnih rezultatov.
13. Naprave za tariranje ali naprave za prednastavljivo tariranje
- Tehtnice lahko imajo eno ali več naprav za tariranje in eno napravo za prednastavljivo tariranje. Naprava za tariranje omogoča točno ničliranje in zagotavlja pravilno neto tehtanje. Naprava za prednastavljivo tariranje zagotavlja pravilno ugotavljanje izračunane neto vrednosti.
14. Tehtnice za neposredno prodajo javnosti z največjo zmogljivostjo do 100 kg: dodatne zahteve
- Tehtnice za neposredno prodajo javnosti prikazujejo vse bistvene informacije o tehtanju, v primeru tehtnic, ki kažejo znesek, pa kupcu jasno pokažejo izračunan znesek za proizvod, ki se kupuje.
- Če je prikazan znesek za plačilo, mora biti le-ta točen.
- Tehtnice, ki izračunavajo znesek, morajo bistvene prikaze prikazovati dovolj dolgo, da jih kupec lahko pravilno prebere.
- Tehtnice, ki izračunavajo znesek, lahko poleg tehtanja posameznih artiklov in računanja cene izvajajo še druge naloge le, če so vsi prikazi, povezani z vsemi transakcijami, jasno in nedvoumno izpisani in primerno razporejeni na listku ali nalepki, ki jo dobi kupec.
- Tehtnice nimajo nobenih lastnosti, ki bi lahko neposredno ali posredno povzročile prikaze, ki ne bi bili preprosto in nedvoumno razumljivi.
- Tehtnice kupce varujejo pred nepravilnimi prodajami, ki bi bile posledica njihovega nepravilnega delovanja.
- Pomožne naprave za prikazovanje in razširjene naprave za prikazovanje niso dovoljene.
- Dodatne naprave so dovoljene le, če ne morejo povzročiti zlorabe.
- Tehtnice, podobne tistim, ki se običajno uporabljajo za neposredno prodajo javnosti, ki pa ne izpolnjujejo zahtev tega poglavja, morajo blizu prikazovalnika nositi neizbrisno oznako „Ne sme se uporabljati za neposredno prodajo javnosti“.
15. Tehtnice z izpisom nalepke z zneskom
- Tehtnice z izpisom nalepke z zneskom morajo izpolnjevati zahteve za tehtnice, ki izračunavajo znesek in so namenjene za neposredno prodajo javnosti, kolikor so te zahteve uporabne za zadevne tehtnice. Izpis nalepke s ceno pod najmanjšo zmogljivostjo ni mogoč.

PRILOGA II

POSTOPKI UGOTAVLJANJA SKLADNOSTI

1. ES pregled tipa
- 1.1 ES pregled tipa je postopek, s katerim priglašeni organ preveri in potrdi, da tehtnica, ki predstavlja reprezentativen vzorec nameravane proizvodnje, izpolnjuje zahteve te direktive.
- 1.2 Zahtevo za ES pregled tipa pri enem samem priglašenem organu vloži proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Skupnosti.

Zahteva vsebuje:

- ime in naslov proizvajalca ter ime in dodatno naslov pooblaščenega zastopnika, če je zahtevo vložil on,
- pisno izjavo, da zahteva ni bila vložena pri nobenem drugem priglašenem organu,
- tehnično dokumentacijo, kot je opisana v Prilogi III.

Vložnik mora dati priglašenemu organu na voljo tehtnico, ki predstavlja reprezentativen vzorec nameravane proizvodnje, v nadaljevanju „tip“.

- 1.3 Priglašeni organ mora:
 - 1.3.1 pregledati tehnično dokumentacijo in preveriti, ali je bil tip izdelan v skladu s to dokumentacijo;
 - 1.3.2 se sporazumeti z vložnikom glede kraja, kjer bodo pregledi in/ali preskusi izvršeni;
 - 1.3.3 izvesti ali dati izvesti ustrezne preglede in/ali preskuse, da preveri, ali rešitve, ki jih je sprejel proizvajalec, izpolnjujejo bistvene zahteve, v kolikor usklajeni standardi iz člena 6(1) niso bili uporabljeni;
 - 1.3.4 izvesti ali dati izvesti ustrezne preglede in/ali preskuse, da preveri, ali so bili ustrezni standardi, za katere se je odločil proizvajalec, učinkovito uporabljeni, s čimer se zagotovi skladnost z bistvenimi zahtevami.
- 1.4 Če tip izpolnjuje določbe te direktive, priglašeni organ izda vložniku certifikat o ES-homologaciji. Certifikat mora vsebovati zaključke pregleda, pogoje (če obstajajo) za njegovo veljavnost, potrebne podatke za razpoznavanje odobrene tehtnice in, če je primerno, opis njenega delovanja. Vsi ustrezni tehnični elementi, kot so risbe in načrti, se priložijo certifikatu o ES-homologaciji.

Veljavnost certifikata je 10 let od datuma izdaje in ga je mogoče obnoviti za zaporedna obdobja po 10 let.

V primeru temeljnih sprememb v zasnovi tehtnice, ki so na primer posledica uporabe novih tehnik, je lahko veljavnost certifikata omejena na dve leti in se podaljšuje za tri leta.

- 1.5 Vsak priglašeni organ mora dati državam članicam periodično na voljo seznam:

- zahtev za ES pregled tipa,
- izdanih certifikatov o ES-homologaciji,
- zavrženih vlog za certifikate tipa,
- dodatkov in dopolnil k že izdanim dokumentom.

Nadalje mora vsak priglašeni organ nemudoma obvestiti države članice o preklicu certifikatov o ES-homologaciji.

Vsaka država članica mora dati to informacijo na voljo organom, ki jih je priglasila.

- 1.6 Drugi priglašeni organi lahko prejmejo kopije certifikatov skupaj s prilogami.
- 1.7 Vložnik mora priglašeni organ, ki je izdal certifikat o ES-homologaciji, sproti obveščati o spremembah na odobrenem tipu.

Za spremembe na odobrenem tipu mora vložnik dobiti dodatno odobritev priglašene organa, ki je izdal certifikat o ES-homologaciji, če take spremembe vplivajo na skladnost z bistvenimi zahtevami te direktive ali s predpisanimi pogoji za uporabo te tehtnice. Ta dodatna odobritev se izda v obliki priloge k originalnemu certifikatu o ES-homologaciji.

2. Izjava ES o skladnosti tipa (garancija kakovosti proizvodnje)
- 2.1 Izjava ES o skladnosti tipa (garancija kakovosti proizvodnje) je postopek, s katerim proizvajalec, ki izpolnjuje obveznosti odstavka 2.2 izjavi, da so zadevne tehtnice, kjer je ustrezno, v skladu s tipom, opisanim v certifikatu o ES-homologaciji in da izpolnjujejo zahteve te direktive.

Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Skupnosti na vsako tehtnico pritrudi znak skladnosti „CE“ in napise iz Priloge IV, ter sestavi pisno izjavo o skladnosti.

Znak skladnosti „CE“ spremlja identifikacijska številka priglašene organa, ki je odgovoren za nadzor ES iz točke 2.4.

- 2.2 Proizvajalec mora ustrezno izvajati sistem kakovosti iz odstavka 2.3, ki mora biti predmet nadzora ES iz točke 2.4.
- 2.3 Sistem kakovosti
- 2.3.1 Proizvajalec pri priglašenem organu vloži zahtevo za odobritev sistema kakovosti.

Zahteva vključuje:

- izjavo, da bo izvajal obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti,
- izjavo, da bo vzdrževal odobreni sistem kakovosti in zagotavljal njegovo nenehno primernost in učinkovitost.

Proizvajalec mora dati priglašenemu organu na voljo vse ustrezne informacije, zlasti pa dokumentacijo o sistemu kakovosti in tehnično dokumentacijo tehtnice.

- 2.3.2 Sistem kakovosti mora zagotavljati skladnost tehtnic s tipom, opisanim v certifikatu o ES-homologaciji, in z zahtevami te direktive.

Vsi elementi, zahteve in ukrepi, ki jih sprejme proizvajalec, morajo biti dokumentirani sistematično in urejeno v obliki pisnih pravil, postopkov in navodil. Taka dokumentacija sistema kakovosti mora zagotavljati pravilno razumevanje programov, načrtov, priročnikov in zapisov o kakovosti.

Vsebovati mora zlasti ustrezen opis:

- ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pooblastil vodstva v zvezi s kakovostjo izdelkov,
- proizvodnega procesa, tehnik obvladovanja in zagotavljanja kakovosti ter sistematičnih ukrepov, ki jih bo uporabljal,

- pregledov in preskusov, ki jih bo izvedel pred, med in po proizvodnji, in kako pogosto jih bo izvedel,
- načinov za spremljanje doseganja zahtevane kakovosti izdelkov in učinkovitega delovanja sistema kakovosti.

2.3.3 Priglašeni organ pregleda in ovrednoti sistem kakovosti, da ugotovi, ali zadovoljuje zahteve iz odstavka 2.3.2. Za sisteme kakovosti, ki uvajajo ustrežni usklajeni standard, se skladnost s temi zahtevami predpostavlja.

Svojo odločitev sporoči proizvajalcu in o tem obvesti druge priglašene organe. Obvestilo proizvajalcu mora vsebovati zaključke pregleda in v primeru zavrnitve obrazložitev za tako odločitev.

2.3.4 Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik morata priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, sproti obveščati o vsaki posodobitvi sistema zagotavljanja kakovosti na podlagi sprememb, ki so jih na primer povzročile nove tehnologije in novi koncepti kakovosti.

2.3.5 Vsak priglašeni organ, ki umakne odobritev sistema kakovosti, mora o tem obvestiti druge priglašene organe.

2.4 Nadzor ES

2.4.1 Namen nadzora ES je zagotovitev, da proizvajalec pravilno izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.

2.4.2 Proizvajalec priglašenemu organu za kontrolne namene odobri dostop do proizvodnih, kontrolnih, preskusnih in skladiščnih prostorov in mu priskrbi vse potrebne informacije, zlasti:

- dokumentacijo o sistemu kakovosti,
- tehnično dokumentacijo,
- evidence o kakovosti, npr. poročila o kontroli, podatke o preskusih in kalibraciji, poročila o usposobljenosti odgovornega osebja itd.

Priglašeni organ periodično izvaja revizije, da se prepriča, da proizvajalec vzdržuje in uporablja sistem kakovosti; proizvajalcu poda poročilo o reviziji.

Poleg tega lahko priglašeni organ izvaja nenačrtovane obiske pri proizvajalcu. Med takimi obiski lahko priglašeni organ izvaja popolne ali delne revizije. Proizvajalcu poda poročilo o obisku in kjer je ustrezno, tudi poročilo o reviziji.

2.4.3 Priglašeni organ se mora prepričati, da proizvajalec vzdržuje in uporablja odobreni sistem kakovosti.

3. Overjanje ES

3.1. Overjanje ES je postopek, s katerim proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Skupnosti zagotovi in izjavi, da so tehtnice, ki so bile preverjene v skladu z odstavkom 3.3, kadar je primerno, skladne s tipom, opisanim v potrdilu o ES pregledu tipa in ustrezajo zahtevam direktive.

3.2 Proizvajalec sprejme vse potrebne ukrepe, da proizvodni proces zagotovi skladnost instrumentov, kadar je primerno, s tipom opisanim v potrdilu o ES pregledu tipa in z zahtevami te direktive, ki veljajo zanje. Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik s sedežem v Skupnosti pritrdi znak skladnosti „CE“ na vsako tehtnico in sestavi pisno izjavo o skladnosti.

3.3 Priglašeni organ opravi ustrezne preglede in preskuse, da preveri skladnost izdelka z zahtevami te direktive s pregledovanjem in preskušanjem vsake tehtnice, kot je določeno v odstavku 3.5.

- 3.4 Za tehtnice, ki niso predmet ES homologacije, morajo biti dokumenti v zvezi s tehnično dokumentacijo tehtnice iz Priloge III dostopni priglšenemu organu, če slednji tako zahteva.
- 3.5 Overjanje s preverjanjem in preskušanjem vsake tehtnice
- 3.5.1 Za preverjanje skladnosti tehtnic, kadar je primerno, s tipom, opisanim v potrdilu o ES pregledu tipa in z zahtevami te direktive se vsaka tehtnica individualno pregleda, opravijo pa se tudi ustrezni pregledi iz ustreznih usklajenih standardov iz člena 6(1) ali enakovredni pregledi.
- 3.5.2 Priglšeni organ pritrđi ali da pritrđiti svojo identifikacijsko številko na vsako tehtnico, za katero se ugotovi skladnost z zahtevami, in sestavi pisno potrdilo o skladnosti v zvezi z opravljenimi preskusi.
- 3.5.3 Proizvajalec ali njegov pooblašeni zastopnik mora biti na zahtevo sposoben predložiti potrdila o skladnosti, ki jih izda priglšeni organ.
4. ES overjanje enot
- 4.1 ES overjanje enot je postopek, s katerim proizvajalec ali njegov pooblašeni zastopnik s sedežem v Skupnosti zagotovi in izjavi, da je tehtnica, ki je običajno oblikovana za posebno uporabo, za katero je bilo izdano potrdilo iz odstavka 4.2, skladna z zahtevami te direktive, ki veljajo zanjo. Proizvajalec ali njegov pooblašeni zastopnik pritrđi znak skladnosti „CE“ na tehtnico in sestavi pisno izjavo o skladnosti.
- 4.2 Priglšeni organ pregleda tehtnico in opravi ustrezne preskuse iz ustreznih usklajenih standardov iz člena 6(1) ali enakovredne preskuse, da zagotovi njeno skladnost z ustreznimi zahtevami te direktive.
- Priglšeni organ pritrđi ali da pritrđiti svojo identifikacijsko številko na tehtnico, za katero je bila ugotovljena skladnost z zahtevami, in sestavi pisno potrdilo o skladnosti v zvezi z opravljenimi preskusi.
- 4.3 Namen tehnične dokumentacije v zvezi s tehnično dokumentacijo tehtnice iz Priloge III je omogočiti skladnost z zahtevami te direktive ter razumljivost sestave, izdelave in delovanja tehtnice. Dokumentacija mora biti dostopna priglšenemu organu.
- 4.4 Proizvajalec ali njegov pooblašeni zastopnik zagotovi, da je sposoben na zahtevo predložiti potrdila o skladnosti, ki jih je izdal priglšeni organ.
5. Skupne določbe
- 5.1 Izjava ES o skladnosti tipa (garancija kakovosti proizvodnje), ES overitev in ES overjanje enot se lahko izvedejo v proizvodjalčevi tovarni ali na katerikoli drugi lokaciji, če tehtnice za transport na mesto uporabe ni potrebno razstavlјati, če tehtnice za začetek obratovanja na mestu uporabe ni potrebno sestavljati ali izvršiti drugih namestitvenih del, ki bi lahko ogrozila delovanje tehtnice, in če se upošteva vrednost težnega pospeška mesta, na katerem bo tehtnica obratovala, oziroma je delovanje tehtnice neobčutljivo na spremembe težnosti. V vseh drugih primerih morajo biti izvedeni na mestu uporabe tehtnice.
- 5.2 Če je delovanje tehtnice občutljivo na spremembe težnosti, se lahko postopki iz točke 5.1 izvedejo v dveh stopnjah, s tem da druga stopnja zajema vse preglede in preskuse, katerih izid je odvisen od težnosti, prva stopnja pa vse druge preglede in preskuse. Druga stopnja se izvede na mestu uporabe tehtnice. Če ima država članica na svojem ozemlju opredeljena območja težnosti, lahko izraz „na mestu uporabe tehtnice“ beremo kot „v območju težnosti uporabe tehtnice“.
- 5.2.1 Kadar se je proizvajalec odločil za izvedbo enega od postopkov iz 5.1 v dveh fazah in kadar ti dve fazi izvajata dve različni strani, ima tehtnica po opravljeni prvi fazi identifikacijsko številko priglšenega organa, ki je bil vključen v tej fazi.

- 5.2.2 Stran, ki je opravila prvo fazo postopka, za vsako tehniko izda potrdilo z vsemi potrebnimi podatki za identifikacijo tehnice in podrobno navaja opravljene preglede in preskuse.

Stran, ki opravi drugo fazo postopka, opravi preglede in preskuse, ki še niso bili opravljeni.

Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik mora biti na zahtevo sposoben predložiti potrdila o skladnosti, ki jih je izdal priglašeni organ.

- 5.2.3 Proizvajalec, ki se je odločil za izjavo ES o skladnosti tipa (garancijo kakovosti proizvodnje) na prvi stopnji, lahko bodisi uporabi isti postopek na drugi stopnji bodisi se odloči, da bo na drugi stopnji nadaljeval z ES overitvijo.
- 5.2.4 Znak skladnosti „CE“ se pritrudi na tehniko po končani drugi fazi, skupaj z identifikacijsko številko priglašenega organa, ki je sodeloval v drugi fazi.
-

PRILOGA III

TEHNIČNA DOKUMENTACIJA

Tehnična dokumentacija mora na razumljiv način opisati sestavo, izdelavo in delovanje izdelka in omogočiti ugotavljanje njegove skladnosti z zahtevami te direktive.

Dokumentacija mora v smiselnem obsegu za ugotavljanje skladnosti vključevati:

- splošni opis tipa,
 - idejno sestavo in proizvodne skice in načrte elementov, podsestavov, vezij itd.,
 - opise in pojasnila, potrebne za razumevanje zgornjega, vključno z delovanjem tehtnice,
 - seznam usklajenih standardov iz člena 6(1), ki so upoštevani v celoti ali delno, ter opis rešitev, ki so bile sprejete, da bi izpolnili bistvene zahteve, če usklajeni standardi niso bili upoštevani,
 - rezultate konstrukcijskih izračunov in pregledov, itd.,
 - poročila o preskusih,
 - certifikate o ES-homologaciji in rezultate ustreznih preskusov na tehtnicah, ki vsebujejo dele, ki so identični tistim v načrtu.
-

PRILOGA IV

ZNAK SKLADNOSTI „CE“ IN NAPISI

1. Tehnice, ki so predmet ES postopka ugotavljanja skladnosti
 - 1.1 Te tehnice morajo nositi:
 - (a) — znak skladnosti „CE“, ki vsebuje simbol „CE“, kot je opisan v Prilogi VI,
 - identifikacijsko(-e) številko(-e) priglašene(-ih) organa(-ov), ki je (so) opravi(-i) ES nadzor ali ES overjanje.Naveden znak in napisi so pritrjeni na tehniko skupaj v ločenih skupinah;
 - (b) zeleno nalepko kvadratne oblike, veliko najmanj $12,5 \times 12,5$ mm z natisnjeno veliko črko „M“ črne barve;
 - (c) naslednje napise:
 - številko certifikata o ES-homologaciji, če obstaja,
 - oznako ali ime proizvajalca,
 - razred točnosti, obkrožen z ovalno črto ali z dvema horizontalnima črtama, povezanimi s polkrogoma,
 - največjo zmogljivost v obliki Max ...,
 - najmanjšo zmogljivost v obliki Min ...,
 - vrednost preskusnega razdelka v obliki $e = \dots$,
 - zadnji dve številki leta, v katerem je bil pritrjen znak skladnosti „CE“,in, če je potrebno:
 - serijsko številko,
 - za tehnice, ki so sestavljene iz ločenih, vendar med seboj povezanih enot: identifikacijsko oznako na vsaki enoti,
 - vrednost razdelka, če je drugačen od e , v obliki $d = \dots$,
 - največji prištevalni tarirni efekt, v obliki $T = + \dots$,
 - največji odštevalni tarirni efekt, če je drugačen od Max, v obliki $T = - \dots$,
 - vrednost razdelka za taro, če je drugačna od d , v obliki $d_T = \dots$,
 - največje varno breme, če se razlikuje od Max, v obliki Lim ...,
 - posebne mejne temperature, v obliki ... °C/... °C,
 - razmerje med sprejemnikom bremena in bremenom.

- 1.2 Tehtnice morajo imeti ustrezne možnosti za pritrditev znaka skladnosti „CE“ oziroma napisov. Te morajo biti take, da znaka in napisov ne bo mogoče odstraniti, ne da bi jih poškodovali in da bodo znak in napisi vidni, ko je tehtnica v normalni obratovalni legi.
- 1.3 Če se uporabi podatkovna ploščica, mora biti možno le-to zapečatiti, razen če je ni mogoče odstraniti, ne da bi se poškodovala. Če je ploščico treba zapečatiti, mora biti možno nanjo namestiti kontrolni znak.
- 1.4 Napisi Max, Min, e, d, morajo biti prav tako nameščeni blizu prikaza rezultata, če se tam že ne nahajajo.
- 1.5 Vsaka naprava za merjenje bremena, ki je priključena ali je lahko priključena na enega ali več sprejemnikov bremena, mora nositi ustrezne napise v zvezi z omenjenimi sprejemniki bremena.

2. Druge tehtnice

Druge tehtnice morajo nositi:

- oznako ali ime proizvajalca,
- največjo zmogljivost v obliki Max ...

Te tehtnice ne smejo nositi nalepk, ki so zahtevane v 1.1.(b).

3. Znak za omejeno uporabo iz člena 13

Ta znak je sestavljen iz velike črke „M“, natisnjene v črni barvi na rdečem ozadju na kvadratu, velikem najmanj 25 mm × 25 mm, z dvema sekajočima se diagonalama, ki tvorita križ.

PRILOGA V

Minimalna merila, ki jih morajo zagotoviti države članice, ko imenujejo organe za izvajanje nalog v zvezi s postopki iz člena 9

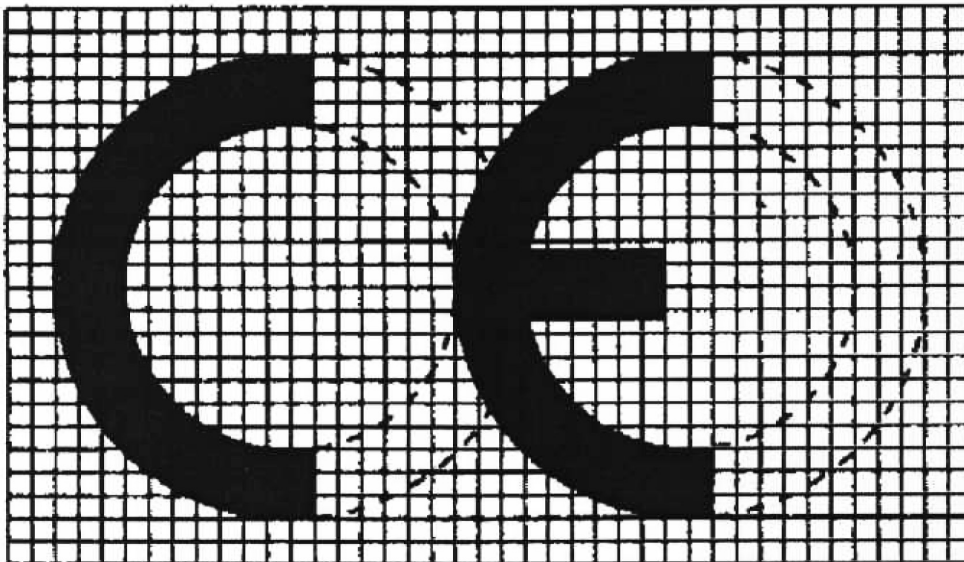
1. Organi morajo imeti na voljo potrebno osebje, sredstva in opremo.
2. Osebje mora biti tehnično usposobljeno in imeti poklicno integriteto.
3. Organi morajo delati neodvisno od vsakršnih krogov, skupin ali oseb, ki imajo neposreden ali posreden interes v zvezi z neavtomatskimi tehtnicami, glede izvajanja preskusov, priprave poročil, izdajanja certifikatov in nadzora, ki ga zahteva ta direktiva.
4. Osebje mora spoštovati poklicno skrivnost.
5. Organi se morajo zavarovati za civilno odgovornost, če njihove civilne odgovornosti po nacionalnem pravu ne pokriva država.

Izpolnjevanje pogojev iz točk 1 in 2 države članice periodično preverjajo.

PRILOGA VI

ZNAK SKLADNOSTI „CE“

— Znak skladnosti „CE“ sestoji iz začetnic „CE“ v naslednji obliki:

— Če se znak skladnosti „CE“ zmanjša ali poveča, je treba upoštevati razmerja, ki so prikazana na zgornji risbi.

— Različne sestavine znaka skladnosti „CE“ morajo biti enako visoke, a ne manjše od 5 mm.

—

PRILOGA VII

DEL A

Razveljavljena direktiva z njeno spremembo

(iz člena 17)

Direktiva Sveta 90/384/EGS
(UL L 189, 20.7.1990, str. 1)

Direktiva Sveta 93/68/EGS
(UL L 220, 30.8.1993, str. 1)

Samo člen 1, točka 7 in člen 8

DEL B

Roki za prenos v nacionalno pravo in začetek uporabe

(iz člena 17)

Direktiva	Roki za prenos	Datum začetka uporabe
90/384/EGS	30. junij 1992	1. januar 1993 ⁽¹⁾
93/68/EGS	30. junij 1994	1. januar 1995 ⁽²⁾

⁽¹⁾ V skladu s členom 15(3) Direktive 90/384/EGS države članice za obdobje deset let od dne, od katerega uporabljajo zakone in druge predpise, sprejete za prenos navedene direktive v nacionalni pravni red, dovoljujejo dajanje na trg in/ali uporabo tehtnic, ki so skladne s pravili, veljavnimi pred 1. januarjem 1993.

⁽²⁾ V skladu s členom 14(2) Direktive 93/68/EGS: „Do 1. januarja 1997 države članice dovolijo dajanje na trg in začetek uporabe izdelkov, ki so skladni z dogovori o znakih, veljavnimi pred 1. januarjem 1995.“

PRILOGA VIII

PRIMERJALNA TABELA

Direktiva 90/384/EGS	Ta direktiva
Uvodna izjava 5, zadnji stavek	Člen 2, točka (3)
Člen 1(1), prvi pododstavek	Člen 2, točka (1)
Člen 1(1), drugi pododstavek	Člen 2, točka (2)
Člen 1(1), tretji pododstavek	Člen 1(1)
Člen 1(2), uvodno besedilo	Člen 1(2), uvodno besedilo
Člen 1(2)(a)(1)	Člen 1(2)(a)(i)
Člen 1(2)(a)(2)	Člen 1(2)(a)(ii)
Člen 1(2)(a)(3)	Člen 1(2)(a)(iii)
Člen 1(2)(a)(4)	Člen 1(2)(a)(iv)
Člen 1(2)(a)(5)	Člen 1(2)(a)(v)
Člen 1(2)(a)(6)	Člen 1(2)(a)(vi)
Člen 1(2)(b)	Člen 1(2)(b)
Člen 2	Člen 3
Člen 3	Člen 4
Člen 4	Člen 5
Člen 5	Člen 6
Člen 6, prvi odstavek, prvi stavek	Člen 7, prvi odstavek
Člen 6, prvi odstavek, drugi stavek	Člen 7, drugi odstavek
Člen 6, drugi odstavek	Člen 7, tretji odstavek
Člen 7	Člen 8
Člen 8(1) in (2)	Člen 9(1) in (2)
Člen 8(3)(a)	Člen 9(3), prvi pododstavek
Člen 8(3)(b)	Člen 9(3), drugi pododstavek
Člen 9	Člen 10
Člen 10	Člen 11
Člen 11	Člen 12
Člen 12	Člen 13
Člen 13	Člen 14
Člen 14, prvi stavek	Člen 15, prvi odstavek
Člen 14, drugi stavek	Člen 15, drugi odstavek
Člen 15(1) do (3)	—
Člen 15(4)	Člen 16
Člen 15(5)	—
—	Člen 17
—	Člen 18
Člen 16	Člen 19
Priloge I do VI	Priloge I do VI
—	Priloga VII
—	Priloga VIII

DIREKTIVA 2009/38/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 6. maja 2009****o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali uvedbi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah ali povezanih družbah na območju Skupnosti****(Prenovitev)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 137 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Potrebne so številne bistvene spremembe Direktive Sveta 94/45/ES z dne 22. septembra 1994 o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali uvedbi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah ali povezanih družbah na območju Skupnosti ⁽³⁾. Zaradi jasnosti bi bilo treba navedeno direktivo prenoviti.

(2) V skladu s členom 15 Direktive 94/45/ES je Komisija po posvetovanju z državami članicami in socialnimi partnerji na evropski ravni pregledala delovanje navedene direktive in zlasti proučila, ali je spodnji prag števila delavcev ustrezen, z namenom predlagati ustrezne spremembe, če so te potrebne.

(3) Po posvetovanju z državami članicami in socialnimi partnerji na evropski ravni je Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu 4. aprila 2000 predložila poročilo o uporabi Direktive 94/45/ES.

(4) V skladu s členom 138(2) Pogodbe se je Komisija na ravni Skupnosti posvetovala s socialnimi partnerji o možni usmeritvi ukrepanja Skupnosti na tem področju.

(5) Komisija je po tem posvetovanju ocenila, da bi bilo ukrepanje Skupnosti zaželeno, in se je ponovno posvetovala s socialnimi partnerji na ravni Skupnosti o vsebini načrtovanega predloga v skladu s členom 138(3) Pogodbe.

(6) Po tej drugi fazi posvetovanj socialni partnerji Komisije niso obvestili o svoji skupni pripravljenosti, da začnejo postopek, ki bi lahko pripeljal do sklenitve sporazuma, kakor je določeno v členu 138(4) Pogodbe.

(7) Treba je posodobiti zakonodajo Skupnosti na področju nadnacionalnega obveščanja in posvetovanja z delavci, da se zagotovi učinkovitost pravice do nadnacionalnega obveščanja in posvetovanja z delavci, poveča delež ustanovljenih evropskih svetov delavcev in hkrati omogoči nadaljnje delovanje obstoječih sporazumov, rešijo ugotovljeni problemi pri dejanski uporabi Direktive 94/45/ES, odpravi pravna negotovost, ki nastaja zaradi nekaterih določb direktive ali ker nekaterih določb ni, ter zagotovi boljša povezanost med zakonodajnimi instrumenti na področju obveščanja in posvetovanja z delavci.

(8) Po členu 136 Pogodbe je eden izmed posebnih ciljev Skupnosti in držav članic spodbujanje dialoga med socialnimi partnerji.

(9) Ta direktiva spada v okvir Skupnosti, katerega cilj je podpreti in dopolniti ukrepe držav članic na področju obveščanja in posvetovanja z delavci. Ta okvir naj bi minimalno bremenil podjetja ali podružnice in hkrati zagotavljal učinkovito uresničevanje dodeljenih pravic.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 4. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 16. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 17. decembra 2008.

⁽³⁾ UL L 254, 30.9.1994, str. 64.

- (10) Delovanje notranjega trga je povezano s procesom koncentracije družb, čezmejnih združitvev, prevzemov, skupnih vlaganj in torej tudi z vse bolj izrazito nadnacionalno naravo družb in povezanih družb. Gospodarske aktivnosti se lahko razvijajo skladno le, če družbe in povezovalne družbe, ki poslujejo v dveh ali več državah članicah, predstavnike delavcev obveščajo o odločitvah, ki prizadenejo delavce, in se z njimi posvetujejo.
- (11) Postopki obveščanja in posvetovanja z delavci v zakonodaji ali po običajih držav članic večinoma ne upoštevajo nadnacionalne strukture subjekta, ki sprejema odločitve na račun teh delavcev. Tako stanje lahko znotraj ene in iste družbe ali povezane družbe vodi do neenakega obravnavanja delavcev, ki jih odločitve prizadenejo.
- (12) Treba je sprejeti ustrezne predpise, ki bodo v družbah, ki poslujejo na območju Skupnosti, zagotovili primerno obveščanje in posvetovanje z delavci, kadar se odločitve, ki imajo posledice zanje, sprejemajo izven države, v kateri so zaposleni.
- (13) Za primerno obveščanje in posvetovanje v družbah in povezanih družbah, ki poslujejo v dveh ali več državah, je treba ustanoviti evropske svete delavcev ali urediti druge primerne postopke za nadnacionalno obveščanje in posvetovanje z delavci.
- (14) Ureditve obveščanja in posvetovanja z delavci je treba opredeliti in izvajati tako, da se zagotovi učinkovitost določb te direktive. Zato bi bilo treba z obveščanjem in posvetovanjem evropskemu svetu delavcev pravočasno omogočiti, da družbi poda svoje mnenje, ne da bi se ogrozila družbena zmožnost prilagajanja. Le z dialogom na ravni, na kateri se pripravljajo usmeritve, in uspešnim vključevanjem predstavnikov delavcev je mogoče predvideti in se odzivati na spremembe.
- (15) Delavcem in njihovim predstavnikom je treba zagotoviti informacije in se z njimi posvetovati na ustrezni ravni uprave in predstavnikov, odvisno od obravnavane teme. Za ta namen je treba pristojnosti in področje delovanja evropskega sveta delavcev razlikovati od pristojnosti in področja delovanja nacionalnih predstavniških teles ter jih omejiti na nadnacionalne zadeve.
- (16) Zadeva bi se morala opredeliti kot nadnacionalna ob upoštevanju obsega možnih učinkov ter ravni vodstva in predstavnikov v zvezi z zadevo. Za ta namen se štejejo za nadnacionalne zadeve, ki so povezane z družbo ali povezano družbo ali z vsaj dvema državama članicama. Med temi so tudi zadeve, ki so ne glede na število udeleženih držav članic pomembne za evropsko delovno silo v smislu obsega njihovih potencialnih učinkov ali ki zajemajo prenos dejavnosti med državami članicami.
- (17) Treba je opredeliti pojem „obvladujoče družbe“, ki se nanaša samo na to direktivo, brez vpliva na drugačne opredelitve pojma „povezane družbe“ ali „obvladovanja“ v drugih aktih.
- (18) Mehanizmi obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah in povezanih družbah, ki delujejo v dveh ali več državah članicah, morajo zajemati vse podružnice ali, kot je lahko primer v praksi, vse družbe v povezani družbi na ozemlju držav članic, ne glede na to, ali ima glavno poslovodstvo družb in povezanih družb svoj sedež v državi članici ali ne.
- (19) V skladu z načelom neodvisnosti pogodbenih strank so predstavniki delavcev in vodstev družb ali povezanih družb poklicani, da sporazumno določajo naravo, sestavo, funkcijo, način delovanja, postopke in finančne vire za evropske svete delavcev ali za druge postopke obveščanja in posvetovanja na tak način, da bodo ustrezali njihovim posebnim okoliščinam.
- (20) V skladu z načelom subsidiarnosti so države članice poklicane, da določijo, kdo so predstavniki delavcev, in predvsem, da zagotovijo, če menijo, da je to primerno, uravnoteženo zastopstvo različnih kategorij delavcev.
- (21) Treba je pojasniti pojem obveščanja in posvetovanja z delavci v skladu z opredelitvami iz zadnjih direktiv na tem področju in tistimi, ki se uporabljajo v nacionalnem okviru s ciljem, da se poveča učinkovitost dialoga na nadnacionalni ravni, omogoči ustrezna povezanost med nacionalno in nadnacionalno ravno tega dialoga ter zagotovi pravna varnost, potrebna za uporabo te direktive.
- (22) Opredelitev pojma „obveščanje“ bi morala upoštevati cilj, da se predstavnikom delavcev omogoči ustrezen pregled, ob tem pa se predvideva, da se obveščanje opravi v času, na način in z vsebino, ki so ustrezni, ne da bi se zaradi tega upočasnil postopek odločanja v družbah.

- (23) Opredelitev pojma „posvetovanje“ bi morala upoštevati cilj, da se izrazi mnenje, ki bo koristno v postopku odločanja, ob tem pa se predvideva, da se posvetovanje opravi v času, na način in z vsebino, ki so ustrezni.
- (24) Po tej direktivi je za obveščanje in posvetovanje v družbi ali povezani družbi, ki ima glavno poslovodstvo izven držav članic, zadolžen ali njegov zastopnik, ki se po potrebi imenuje v eni izmed držav članic, ali, če zastopnika ni, podružnica ali odvisna družba, ki zaposluje največje število delavcev v državah članicah.
- (25) Odgovornost družbe ali povezane družbe pri posredovanju informacij, potrebnih za začetek pogajanj, mora biti opredeljena tako, da bodo delavci lahko ugotovili, ali družba oziroma povezana družba, kjer so zaposleni, posluje na ravni Skupnosti, in vzpostavili potrebne stike za oblikovanje zahteve za začetek pogajanj.
- (26) Posebno pogajalsko telo mora na uravnotežen način predstavljati delavce iz različnih držav članic. Predstavnikom delavcev mora biti omogočeno, da se med seboj uskladijo in opredelijo svoja stališča v zvezi s pogajanjem z glavnim poslovodstvom.
- (27) Treba je priznati vlogo, ki jo lahko imajo priznani sindikati v pogajanjih ali ponovnih pogajanjih o ustanovnih sporazumih evropskih svetov delavcev s podporo predstavnikom delavcev, ki izrazijo potrebo po pogajanjih. Pristojne sindikate in združenja delodajalcev, ki so priznani kot evropski socialni partnerji, se obvesti o začetku pogajanj, da se jim omogoči spremljanje ustanavljanja novih evropskih svetov delavcev in promocijo dobrih praks. Priznani pristojni evropski sindikati in združenja delodajalcev so tiste socialne partnerske organizacije, s katerimi se posvetuje Komisija v skladu s členom 138 Pogodbe. Komisija posodobi in objavi seznam teh organizacij.
- (28) Sporazumi, ki urejajo ustanavljanje in delovanje evropskih svetov delavcev, morajo določati metode za njihovo spreminjanje, ukinitve ali ponovno pogajanje v zvezi z njimi, kadar je to potrebno, zlasti če se spremeni obseg ali struktura družbe oziroma povezane družbe.
- (29) V teh sporazumih mora biti določena tudi ureditev povezovanja nacionalnega in nadnacionalnega obveščanja ter posvetovanja z delavci, prilagojena posebnim razmeram v družbi ali povezani družbi. Ta ureditev mora biti določena ob upoštevanju zadevnih pristojnosti in področja delovanja predstavniških teles delavcev, zlasti v zvezi s predvidevanjem in upravljanjem sprememb.
- (30) Ti sporazumi morajo po potrebi opredeliti ustanavljanje in delovanje ožjega odbora, da se omogoči usklajevanje in večja učinkovitost rednega delovanja evropskega sveta delavcev ter pravočasno obveščanje in posvetovanje v posebnih okoliščinah.
- (31) Predstavniki delavcev lahko sklenejo, da ne želijo sodelovati pri ustanavljanju evropskih svetov delavcev ali da se stranke dogovorijo za druge postopke za nadnacionalno obveščanje in posvetovanje z delavci.
- (32) Treba bi bilo predvideti določbe o uporabi določenih dodatnih zahtevah za primere, ko se pogodbeni stranke odločijo zanje ali ko glavno poslovodstvo zavrne pogajanje ali ko se pogajanja zaključijo brez sporazuma.
- (33) Za popolno uresničevanje svoje vloge in zagotovitev koristi evropskega sveta delavcev morajo biti predstavniki delavcev odgovorni delavcem, ki jih predstavljajo, omogočeno pa jim mora biti potrebno usposabljanje.
- (34) Predstavniki delavcev bi morali pri izvajanju funkcij v okviru te direktive uživati enako varstvo in jamstva kot predstavniki delavcev po zakonih in/ali običajih države zaposlitve. Ti predstavniki ne smejo biti izpostavljeni diskriminaciji zaradi zakonitega izvajanja svojih funkcij in morajo uživati ustrezno varstvo glede odpovedi in drugih sankcij.
- (35) Države članice morajo sprejeti ustrezne ukrepe v primeru, da se obveznosti iz te direktive ne izpolnjujejo.
- (36) V skladu s splošnimi načeli prava Skupnosti bi se morali za kršitve obveznosti iz te direktive uporabiti upravni ali sodni postopki ter sankcije, ki so učinkovite, odvračilne in sorazmerne s težo kršitve.

- (37) Zaradi učinkovitosti, skladnosti in pravne varnosti je potrebna povezanost med direktivami ter ravnmi obveščanja in posvetovanja z delavci, ki jih določata pravo in/ali običaji na ravni Skupnosti in nacionalni ravni. Pogajanja o ureditvi tega povezovanja morajo biti prednostna naloga v vsaki družbi ali povezani družbi. Če v zvezi s tem ni sporazuma in se načrtujejo odločitve, ki bi lahko povzročile pomembne spremembe organizacije dela ali pogodb o zaposlitvi, se mora postopek izpeljati na nacionalni in evropski ravni ob upoštevanju zadevnih pristojnosti in področij delovanja predstaviških teles delavcev. Mnenja evropskih svetov delavcev ne bi smela vplivati na možnost glavnega poslovodstva, da izvede potrebna pogajanja v skladu s časovnim zaporedjem, ki ga določajo nacionalno pravo in/ali običaji. Morebiti bo treba spremeniti nacionalno zakonodajo in/ali običaje, da bodo lahko evropski sveti delavcev po potrebi obveščeni pred ali sočasno z nacionalnimi predstaviškimi telesi delavcev, ob tem pa se ne sme znižati splošna raven varstva delavcev.
- (38) Ta direktiva ne bi smela posegati v postopke obveščanja in posvetovanja iz Direktive 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti ⁽¹⁾ ter v posebne postopke iz člena 2 Direktive Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti ⁽²⁾ in člena 7 Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov ⁽³⁾.
- (39) Treba bi bilo posebej obravnavati družbe in povezane družbe, ki poslujejo na ravni Skupnosti, v katerih je na dan 22. septembra 1996 že obstajal dogovor o nadnacionalnem obveščanju in posvetovanju z delavci.
- (40) Kadar pride do večjih sprememb strukture družbe ali povezane družbe, na primer do združitve, prevzema ali delitve, se morajo evropski sveti delavcev prilagoditi. Prilagoditev se mora najprej opraviti v skladu z določbami veljavnega sporazuma, če te dejansko omogočajo potrebno prilagoditev. Če temu ni tako in če se vložijo zahteva, s katero se ugotovi potreba po tem, se začnejo pogajanja o novem sporazumu, v kateri morajo sodelovati člani obstoječih evropskih svetov delavcev. Za zagotovitev obveščanja in posvetovanja z delavci med pogosto odločilnim obdobjem spremembe strukture, mora biti evropskim svetom delavcev omogočeno nadaljnje delovanje, lahko tudi na prilagojen način, dokler ni sklenjen nov sporazum. Ob podpisu novega sporazuma se mora razpustiti prej ustanovljene svete in ne glede na njihove določbe v zvezi z veljavnostjo ali potekom veljavnosti razveljaviti sporazume o ustanovitvi svetov.
- (41) Razen če se uporabi ta določba o prilagoditvi, je treba naprej uporabljati veljavne sporazume, da se izogne obveznim ponovnim pogajanjem o teh sporazumih, v primerih ko bi bilo to nepotrebno. Treba bi bilo določiti, da se za sporazume, sklenjene pred 22. septembrom 1996 v skladu s členom 13(1) Direktive 94/45/ES ali v skladu s členom 3(1) Direktive 97/74/ES ⁽⁴⁾, dokler ti ostanejo v veljavi, obveznosti na podlagi te direktive zanje naj ne bi uporabljale. Poleg tega ta direktiva ne določa splošne obveznosti ponovnega pogajanja o sporazumih, ki so bili v skladu s členom 6 Direktive 94/45/ES sklenjeni med 22. septembrom 1996 in 5. junijem 2011.
- (42) Za doseganje ciljev te direktive in brez poseganja v pravico strank, da se odločijo drugače, mora evropski svet delavcev, ki je ustanovljen ne glede na to, da med strankami ni dogovora, biti obveščen in se je treba z njim posvetovati o aktivnostih družbe ali povezane družbe zato, da lahko oceni možne posledice za interese delavcev v najmanj dveh različnih državah članicah. Za družbo ali za obvladujočo družbo mora v ta namen veljati obveznost, da imenovanim predstavnikom delavcev posreduje splošne informacije, ki so povezane z interesi delavcev, in informacije, ki se bolj specifično nanašajo na tiste vidike aktivnosti družbe ali povezane družbe, ki bi lahko prizadele interese delavcev. Evropski svet delavcev mora imeti možnost, da na koncu takega sestanka predstavi svoje mnenje.
- (43) Določene odločitve, ki imajo znatne posledice za interese delavcev, morajo biti čim prej predmet obveščanja njihovih predstavnikov in posvetovanja z njimi.

⁽¹⁾ UL L 80, 23.3.2002, str. 29.

⁽²⁾ UL L 225, 12.8.1998, str. 16.

⁽³⁾ UL L 82, 22.3.2001, str. 16.

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 97/74/ES z dne 15. decembra 1997 o razširitvi na Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske, Direktive 94/45/ES o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali vzpostavitvi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah, ki poslujejo na območju Skupnosti, ali povezanih družbah, ki poslujejo na območju Skupnosti (UL L 10, 16.1.1998, str. 22).

- (44) Treba je pojasniti vsebino dodatnih pogojev, ki se uporabljajo, če sporazuma ni, in se pri pogajanjih uporabljajo za referenco, ter jo prilagoditi razvoju potreb in praks na področju nadnacionalnega obveščanja in posvetovanja. Področja, na katerih je potrebno obveščanje, bi bilo treba razlikovati od tistih, v zvezi s katerimi se je treba z evropskim svetom delavcev tudi posvetovati, kar daje svetom tudi pravico, da na svoje mnenje prejmejo utemeljen odgovor. Da bi ožji odbor lahko uresničeval svojo vlogo usklajevanja in za učinkovito obravnaval izjemne okoliščine, mora biti sestavljen iz največ petih članov, ki se lahko med seboj redno posvetujejo.
- (45) Ker cilja te direktive, in sicer povečanja pravice delavcev do obveščanja in posvetovanja v družbah in povezanih družbah na ravni Skupnosti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ga lahko lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (46) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in zlasti upošteva načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah. Ta direktiva zlasti skuša zagotoviti popolno spoštovanje pravic delavcev ali njihovih predstavnikov do pravočasnega obveščanja in posvetovanja na ustreznih ravneh, v primerih in pod pogoji, ki jih določa pravo Skupnosti ter nacionalna zakonodaja in praksa (člen 27 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah).
- (47) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki pomenijo vsebinsko spremembo v primerjavi s predhodnimi direktivami. Obveznost prenosa določb, ki so nespremenjene, izhaja iz predhodnih direktiv.
- (48) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ se države članice spodbujajo, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne korelacijske tabele, ki naj, kolikor nazorno je to mogoče, prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.
- (49) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno zakonodajo in začetka njihove uporabe, določenih v delu B Priloge II –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

ODDELEK I

SPLOŠNO

Člen 1

Cilj

1. Cilj te direktive je izboljšati pravico delavcev do obveščanja in posvetovanja v družbah in povezanih družbah, ki poslujejo na ravni Skupnosti.
2. Za doseg tega cilja se ustanovi evropski svet delavcev ali se vzpostavi postopek za obveščanje in posvetovanje z delavci v vseh družbah in povezanih družbah na evropski ravni, kjer je to zahtevano na način, določen v členu 5(1), z namenom obveščanja in posvetovanja z delavci. Načini ureditve obveščanja in posvetovanja z delavci se določijo in izvajajo tako, da se zagotovi njihova uporabnost in omogoči učinkovito odločanje v družbi ali povezani družbi.
3. Delavcem in njihovim predstavnikom se zagotovita obveščanje in posvetovanje na ustrezni ravni vodstva in predstavnikov, odvisno od obravnavane teme. V ta namen se pristojnosti evropskega sveta delavcev ter obseg izvajanja postopka obveščanja in posvetovanja z delavci, ki jih ureja ta direktiva, omejijo na nadnacionalna vprašanja.
4. Za nadnacionalne se štejejo zadeve, ki zadevajo družbo ali povezano družbo na ravni Skupnosti ali najmanj dve družbi ali podružnici ali povezani družbi v dveh različnih državah članicah.
5. Ne glede na odstavek 2 se v povezani družbi, ki posluje na ravni Skupnosti v smislu člena 2(1)(c), ki združuje več družb ali povezanih družb, ki so družbe ali povezane družbe, ki poslujejo na ravni Skupnosti v smislu točke člena 2(1)(a) ali (c), ustanovi evropski svet delavcev na ravni povezane družbe, razen če v sporazumih iz člena 6 ni določeno drugače.
6. Pooblastila in pristojnosti evropskih svetov delavcev ter obseg postopkov obveščanja in posvetovanja, sprejetih za doseganje cilja iz odstavka 1, zajema vse podružnice na ozemlju držav članic, če gre za družbo na ravni Skupnosti, in v primeru povezane družbe vse družbe te povezane družbe na ozemlju držav članic, razen če je v sporazumih, sklenjenih po členu 6, predvideno širše področje veljavnosti.

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

7. Države članice lahko določijo, da se ta direktiva ne uporablja za posadke trgovske mornarice.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. Za namene te direktive:

(a) „družba, ki posluje na ravni Skupnosti“ pomeni vsako družbo, ki v državah članicah zaposluje najmanj 1 000 delavcev in od tega najmanj 150 delavcev v vsaj dveh državah članicah;

(b) „povezana družba“ pomeni obvladujočo družbo in njene odvisne družbe;

(c) „povezane družbe, ki poslujejo na ravni Skupnosti“ pomeni povezane družbe z naslednjimi značilnostmi:

— najmanj 1 000 delavcev v državah članicah,

— najmanj dve družbi iz povezane družbe v različnih državah članicah,

in

— najmanj ena družba, ki ima najmanj 150 delavcev v eni državi članici in najmanj še ena povezana družba s po najmanj 150 delavcev v drugi državi članici;

(d) „predstavniki delavcev“ pomeni predstavnike po nacionalni zakonodaji in/ali običajih;

(e) „glavno poslovodstvo“ pomeni glavno poslovodstvo družbe na ravni Skupnosti ali, v primeru povezane družbe, ki posluje na ravni Skupnosti, glavno poslovodstvo obvladujoče družbe;

(f) „obveščanje“ pomeni prenos podatkov predstavnikom delavcev, ki ga opravi delodajalec, da se jim omogoči seznaniti se z neko zadevo in jo preučiti; obveščanje se opravi v času, na način in z vsebino, ki predstavnikom delavcev omogoča, da opravijo poglobljeno presojo možnih vplivov in, kadar je to primerno, pripravijo posvetovanja s pristojnim telesom zadevne družbe ali povezane družbe, ki posluje na ravni Skupnosti;

(g) „posvetovanje“ pomeni vzpostavljanje dialoga in izmenjava stališč med predstavniki delavcev in glavnim poslovodstvom

ali z drugo ustrezno ravno vodstva v času, na način in z vsebino, ki predstavnikom delavcev na podlagi zagotovljenih informacij omogoča, da brez poseganja v pristojnosti vodstva in v razumnem času izrazijo mnenje o predlaganih ukrepih, na katere se nanaša posvetovanje, ki bi se lahko upoštevalo v družbi, ki posluje na ravni Skupnosti, ali pove-zani družbi, ki posluje na ravni Skupnosti;

(h) „evropski svet delavcev“ pomeni svet, ustanovljen za obveščanje in za posvetovanje z delavci v skladu s členom 1(2) ali z določbami Priloge I;

(i) „posebno pogajalsko telo“ pomeni telo, ustanovljeno v skladu s členom 5(2), za pogajanje z glavnim poslovodstvom o ustanovitvi evropskega sveta delavcev ali ureditvi postopka za obveščanje in posvetovanje z delavci v skladu s členom 1(2).

2. Za namene te direktive se predpisani spodnji prag števila delavcev določa na osnovi povprečnega števila delavcev, vključno z delavci s krajšim delovnim časom, zaposlenimi v preteklih dveh letih; to število mora biti izračunano v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali običaji.

Člen 3

Opredelitev pojma „obvladujoča družba“

1. Za namene te direktive „obvladujoča družba“ pomeni družbo, ki ima na drugo družbo („odvisna družba“) odločilen vpliv na primer zaradi lastništva, zaradi finančne udeležbe v njej ali drugih pravil, ki se nanjo nanašajo.

2. Brez vpliva na nasprotni dokaz se šteje, da ima obvladujoča družba posredno ali neposredno odločilen vpliv na drugo družbo, če:

(a) ima v lasti večino vpisanega kapitala,

ali

(b) ima nadzor nad večino glasov, ki pripadajo izdanemu delniškemu kapitalu družbe,

ali

(c) lahko imenuje več kot polovico članov upravnega, poslovodnega ali nadzornega organa te družbe.

3. Za namene odstavka 2 je treba pravicam glasovanja in imenovanja obvladujoče družbe prišteti pravice vseh odvisnih družb in vseh drugih fizičnih in pravnih oseb, ki sicer nastopajo v svojem imenu, vendar na račun obvladujoče družbe ali druge odvisne družbe.

4. Ne glede na odstavke 1 in 2 pa neka družba v odnosu do druge, v kateri ima kapitalski delež, ne bo veljala za „obvladujočo družbo“, če gre za družbo v smislu člena 3(5)(a) ali (c) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru nad koncentracijami med družbami ⁽¹⁾.

5. Za ugotovitev, da obstaja prevladujoč vpliv, ne zadošča zgolj dejstvo, da pooblaščen oseba opravlja svoje naloge v skladu z zakonodajo države članice o likvidaciji, stečaju, o plačilni nesposobnosti, ustavitvi plačil, poravnavi ali podobnih postopkih.

6. Pravo, ki se uporablja za ugotavljanje, ali je neka družba „obvladujoča“ ali ne, je pravo države članice, ki ureja dejavnost te družbe.

Kadar to ni pravo države članice, je odločilno pravo države članice, na ozemlju katere je zastopnik družbe ali, če zastopnika ni, glavno poslovodstvo družbe znotraj povezane družbe v državi članici, ki zaposluje največ delavcev.

7. Kadar pri uporabi odstavka 2 zaradi kolizije norm dve ali več družb v povezani družbi izpolnjuje enega ali več pogojev navedenega odstavka, velja, da je obvladujoča družba tista, ki izpolnjuje pogoj, določene v točki (c), dokler se ne dokaže, da ima neka druga družba prevladujoč vpliv.

ODDELEK II

USTANOVITEV EVROPSKEGA SVETA DELAVCEV ALI UVEDBA POSTOPKA ZA OBVEŠČANJE IN POSVETOVANJE Z DELAVCI

Člen 4

Odgovornost za ustanovitev evropskega sveta delavcev ali za uvedbo postopka za obveščanje in posvetovanje z delavci

1. Glavno poslovodstvo je odgovorno, da v družbi ali povezani družbi, ki posluje na ravni Skupnosti ustvari pogoje in daje na razpolago sredstva, da se lahko ustanovi evropski svet delavcev ali uvede postopek obveščanja in posvetovanja v skladu s členom 1(2).

2. Kadar glavno poslovodstvo nima sedeža v državi članici, se odgovornost iz odstavka 1 prenese na njenega zastopnika v državi članici, če je bil tak zastopnik imenovan.

Kadar takega predstavnika ni, je za ukrepe iz odstavka 1 odgovorno vodstvo podružnice ali družbe v povezani družbi, ki v državi članici zaposluje največ delavcev.

3. Za namene te direktive velja za glavno poslovodstvo družbe zastopnik ali zastopniki družbe; če pa le-teh ni, velja za glavno poslovodstvo vodstvo družbe iz drugega pododstavka odstavka 2.

4. Vsa vodstva družb, ki so povezane v povezano družbo, ki posluje na ravni Skupnosti, in glavno poslovodstvo ali domnevno glavno poslovodstvo v smislu drugega pododstavka odstavka 2 družbe ali povezane družbe, ki posluje na ravni Skupnosti, so v skladu s to direktivo odgovorna za zbiranje informacij, nujnih za začetek pogajanj iz člena 5, in njihovo posredovanje zainteresiranim stranem, zlasti informacij v zvezi s strukturo in osebjem družbe ali povezane družbe. Ta obveznost se nanaša zlasti na informacije v zvezi s številom delavcev iz člena 2(1)(a) in (c).

Člen 5

Posebno pogajalsko telo

1. Za doseganje cilja iz člena 1(1) začne glavno poslovodstvo pogajanja za ustanovitev evropskega sveta delavcev ali za uvedbo postopka za obveščanje in posvetovanje z delavci na lastno pobudo ali na pisno zahtevo najmanj 100 delavcev ali njihovih predstavnikov v najmanj dveh družbah ali podružnicah v najmanj dveh različnih državah članicah.

2. V ta namen se ustanovi posebno pogajalsko telo v skladu z naslednjimi navodili:

(a) Države članice določijo način izvolitve ali imenovanja članov posebnega pogajalskega telesa, ki se izvolijo ali imenujejo na njihovem ozemlju.

Države članice zagotovijo, da imajo delavci v družbah in/ali podružnicah, v katerih brez krivde delavcev ni predstavnikov delavcev, pravico izvoliti ali imenovati člane posebnega pogajalskega telesa.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

Drugi pododstavek ne posega v zakonodajo in/ali običaje, ki določajo spodnji prag za ustanavljanje predstavniških teles delavcev.

(b) Člane posebnega pogajalskega telesa izvolijo ali imenujejo družbe ali povezane družbe, ki poslujejo na ravni Skupnosti, v sorazmerju s številom delavcev, ki jih zaposlujejo v vsaki državi članici, z dodelitvijo enega sedeža vsaki državi članici za vsak delež v tej državi članici zaposlenih delavcev, kar je enako 10 % skupnega števila delavcev, zaposlenih v vseh državah članicah, ali ulomku tega deleža.

(c) O sestavi posebnega pogajalskega telesa in začetku pogajanj se obvesti glavno poslovodstvo in poslovodstva lokalnih družb ter pristojne evropske organizacije delavcev in združenja delodajalcev.

3. Naloga posebnega pogajalskega telesa je, da skupaj z glavnim poslovodstvom sprejme pisni sporazum, ki določa področje delovanja, sestavo, pristojnosti in trajanje mandata evropskega sveta delavcev ali evropskih svetov delavcev ali sprejme ukrepe za uvedbo postopka obveščanja in posvetovanja z delavci.

4. Glavno poslovodstvo skliče sestanek s posebnim pogajalskim telesom zaradi sklenitve sporazuma v skladu s členom 6. O tem obvesti poslovodstva lokalnih družb.

Pred in po sestankih z glavnim poslovodstvom se ima posebno pogajalsko telo pravico sestati brez navzočnosti predstavnikov glavnega poslovodstva in ima za to na voljo potrebna sredstva za komunikacijo.

Za namene pogajanj lahko posebno pogajalsko telo zaprosi za pomoč strokovnjakov po lastni izbiri, med katerimi so lahko na primer predstavniki pristojnih potrjenih organizacij delavcev na ravni Skupnosti. Ti strokovnjaki in predstavniki sindikatov so lahko na zahtevo posebnega pogajalskega telesa navzoči na pogajalskih sestankih v vlogi svetovalca.

5. Posebno pogajalsko telo lahko z najmanj dvotretjinsko večino glasov sklene, da ne začne pogajanj v skladu z odstavkom 4 ali da prekine že začeta pogajanja.

Sklep ustavi postopek za sklenitev sporazuma iz člena 6. Kadar je sprejet tak sklep, določbe iz Priloge I ne veljajo.

Ponovno zahtevo za sklic posebnega pogajalskega telesa se lahko vloži šele dve leti po sprejetju zgoraj omenjenega sklepa, razen če se stranke ne dogovorijo za krajši rok.

6. Za to, da posebno pogajalsko telo lahko izvaja svoje naloge na primeren način, krije glavno poslovodstvo vse stroške, povezane s pogajanjem po odstavku 3 in 4.

Skladno s tem načelom države članice lahko same sprejmejo pravila za financiranje delovanja posebnega pogajalskega telesa. Zlasti lahko omejijo pokrivanje stroškov za strokovnjake na stroške za enega samega.

Člen 6

Vsebina sporazuma

1. Glavno poslovodstvo in posebno pogajalsko telo se morata pogajati v duhu sodelovanja in poskušati doseči sporazum o konkretni izvedbi obveščanja in posvetovanja z delavci po členu 1(1).

2. Brez vpliva na neodvisnost strank sporazum iz odstavka 1, potrjen v pisni obliki med glavnim poslovodstvom in posebnim pogajalskim telesom, določa:

(a) za katere podružnice družb, ki poslujejo na ravni Skupnosti ali družbe iz povezanih družb, ki poslujejo na ravni Skupnosti, velja sporazum;

(b) sestavo evropskega sveta delavcev, število članov, razdelitev mandатов, ki omogoča upoštevanje, kolikor je to mogoče, potrebe po uravnoteženem predstavnstvu delavcev po dejavnostih, kategorijah delavcev in spolu, ter trajanje mandata;

(c) pristojnosti in postopek obveščanja in posvetovanja evropskega sveta delavcev ter ureditev povezovanja med obveščanjem in posvetovanjem z evropskim svetom delavcev in nacionalnimi predstavniškimi telesi delavcev v skladu z načeli iz člena 1(3);

(d) kraj, frekvenco in trajanje sestankov evropskega sveta delavcev;

(e) po potrebi sestavo, način imenovanja, naloge in način sklicevanja sestankov ožjega odbora v okviru evropskega sveta delavcev;

(f) finančne in materialne vire, ki naj se dodelijo evropskemu svetu delavcev;

(g) datum začetka veljavnosti sporazuma, postopek spremembe ali odpovedi sporazuma, primere, v katerih je treba obnoviti pogajanja o sporazumu, in postopek za ponovna pogajanja o njem, vključno v primeru strukturnih sprememb v družbah, ki poslujejo na ravni Skupnosti, ali povezanih družbah, ki poslujejo na ravni Skupnosti, če je to primerno.

3. Glavno poslovodstvo in posebno pogajalsko telo lahko skleneta v pisni obliki, da namesto evropskega sveta delavcev uvedeta postopek ali več postopkov obveščanja in posvetovanja.

Sporazum mora določiti pogoje, pod katerimi imajo predstavniki delavcev pravico do sestanka zaradi izmenjave mnenj o informacijah, ki so jim bile posredovane.

Pri teh informacijah gre predvsem za mednacionalna vprašanja, ki imajo znatne posledice za interese delavcev.

4. Če v sporazumu iz odstavkov 2 in 3 ni določeno drugače, dodatni pogoji iz Priloge I zanj ne veljajo.

5. Za sklenitev sporazuma iz odstavkov 2 in 3 je potrebna večina glasov članov posebnega pogajalskega telesa.

Člen 7

Dodatni pogoji

1. Za uresničevanje cilja iz člena 1(1) se uporabljajo dodatni pogoji, določeni z zakonodajo države članice, v katerem ima glavno poslovodstvo sedež:

— kadar glavno poslovodstvo in posebno pogajalsko telo tako odločita

ali

— kadar glavno poslovodstvo odkloni začetek pogajanj v roku šestih mesecev iz člena 5(1)

ali

— kadar v roku treh let od dneva vložitve zahteve ne pride do sklenitve sporazuma po členu 6 in posebno pogajalsko telo ne sprejme sklepa iz člena 5(5).

2. Dodatni pogoji iz odstavka 1, kot so sprejeti v zakonodajah držav članic, morajo ustrezati določbam Priloge I.

ODDELEK III

DRUGE DOLOČBE

Člen 8

Zaupne informacije

1. Države članice zagotovijo, da člani posebnih pogajalskih teles in evropskih svetov delavcev in strokovnjaki, ki jim pomagajo, varujejo informacije, ki jih dobijo, kot zaupne.

Enako velja za predstavnike delavcev v okviru postopka obveščanja in posvetovanja.

Ta dolžnost velja, ne glede na to, kje so osebe, navedene v prvem in drugem pododstavku, in celo po izteku njihovega mandata.

2. Vsaka država članica določi, da v posebnih primerih in po pogojih in omejitvah, ki jih določa nacionalna zakonodaja, glavno poslovodstvo v tej državi ni dolžno posredovati informacij, ki so take narave, da bi po objektivnih merilih lahko resno ovirale zadevne družbe ali jim škodovale.

Država članica lahko takšno oprostitev obveznosti podvrže predhodni upravni ali sodni potrditvi.

3. Vsaka država članica lahko sprejme posebne določbe za glavno poslovodstvo družb na njenem ozemlju, ki si glede obveščanja in svobode izražanja neposredno in pretežno prizadevajo za ideološko vodenje, vendar pod pogojem, da take posebne določbe že obstajajo v nacionalni zakonodaji na dan sprejema te direktive.

Člen 9

Delovanje evropskega sveta delavcev ter postopka obveščanja in posvetovanja delavcev

Glavno poslovodstvo in evropski svet delavcev delujeta v duhu sodelovanja in spoštovanja pravic in obveznosti obeh strani.

Enako velja za sodelovanje med glavnim poslovodstvom in predstavniki delavcev v okviru postopka obveščanja in posvetovanja z delavci.

Člen 10

Vloga in varstvo predstavnikov delavcev

1. Brez poseganja v pristojnosti drugih teles ali organizacij na tem področju imajo člani evropskega sveta delavcev na voljo sredstva, potrebna za uresničevanje pravic iz te direktive, in kolektivno zastopajo interese delavcev družbe ali povezane družbe, ki posluje na ravni Skupnosti.

2. Brez poseganja v člen 8 člani evropskega sveta delavcev obvestijo predstavnike delavcev podružnic ali družb v povezani družbi, ki posluje na ravni Skupnosti ali, če teh predstavnikov ni, vse delavce, o vsebini in rezultatih postopka obveščanja in posvetovanja z delavci, ki je potekal v skladu s to direktivo.

3. Člani posebnih pogajalskih teles, člani evropskih svetov delavcev in predstavniki delavcev, ki sodelujejo v postopkih iz člena 6(3), uživajo enako varstvo in zagotovila kot predstavniki delavcev po nacionalni zakonodaji in/ali običajih, ki veljajo v državi, v kateri so zaposleni.

To zlasti velja za udeležbo na sestankih posebnih pogajalskih teles ali na drugih sestankih v okviru sporazuma iz člena 6(3), za izplačilo plač članom, ki so delavci v družbi ali povezani družbi, ki posluje na ravni Skupnosti, za čas ko so nujno odsotni z dela zaradi opravljanja svojih nalog.

4. Članom posebnega pogajalskega telesa in evropskega sveta delavcev se zagotovi plačana odsotnost z dela zaradi usposabljanja, če je to potrebno za izpolnjevanje njihovih predstavniških nalog na mednarodni ravni.

Člen 11

Skladnost s to direktivo

1. Vsaka država članica zagotovi, da vodstvo podružnice družbe, ki posluje na ravni Skupnosti in vodstvo družb, ki tvorijo povezane družbe, ki poslujejo na ravni Skupnosti, in njihovi predstavniki delavcev ali njihovi delavci spoštujejo

obveznosti iz te direktive, ne glede na to, ali je sedež glavnega poslovodstva na njenem ozemlju ali ne.

2. Države članice zagotovijo ustrezne ukrepe za primer kršitve direktive; zlasti zagotovijo ustrezne sodne ali druge postopke za uveljavljanje obveznosti iz nje.

3. Pri uporabi člena 8 države članice zagotovijo postopke za sodne in druge pritožbe, ki jih predstavniki delavcev lahko vložijo, kadar se glavno poslovodstvo sklicuje na zaupnost podatkov ali jih v skladu z navedenim členom noče dati.

K tem postopkom sodijo tudi postopki, ki so namenjeni ohranitvi tajnosti zadevnih podatkov.

Člen 12

Razmerje do drugih določb Skupnosti in nacionalnih določb

1. Obveščanje in posvetovanje z evropskim svetom delavcev sta povezana z obveščanjem in posvetovanjem s predstavniki delavcev na nacionalni ravni ob upoštevanju pristojnosti in področij delovanja vsakega od njih ter načel iz člena 1(3).

2. Način povezovanja med obveščanjem in posvetovanjem z evropskim svetom delavcev in predstavniškimi telesi delavcev na nacionalni ravni se določi s sporazumom iz člena 6. Ta sporazum ne posega v določbe nacionalnega prava in/ali nacionalne običaje na področju obveščanja in posvetovanja z delavci.

3. Države članice v primeru, da ta ureditev ni določena s sporazumom, omogočijo, da postopka obveščanja in posvetovanja o odločitvah, ki lahko povzročijo znatne spremembe organizacije dela ali pogodb o zaposlitvi, potekata v evropskem svetu delavcev ter v predstavniških telesih delavcev na nacionalni ravni.

4. Ta direktiva ne posega v postopke obveščanja in posvetovanja iz Direktive 2002/14/ES oziroma v posebne postopke iz člena 2 Direktive 98/59/ES in člena 7 Direktive 2001/23/ES.

5. Izvajanje te direktive ni zadosten razlog za kakršno koli nazadovanje glede obstoječih razmer v državah članicah v zvezi s splošno ravno varstva delavcev na področju, ki ga ureja.

Člen 13**Prilagoditev**

Kadar pride v strukturi družbe ali povezane družbe, ki posluje na ravni Skupnosti, do večjih sprememb in če določb v veljavnem sporazumu ni oziroma dva ali več veljavnih sporazumov med seboj niso usklajeni, glavno poslovodstvo začne pogajanje iz člena 5 na lastno pobudo ali na pisno zahtevo najmanj 100 delavcev oziroma njihovih predstavnikov v najmanj dveh družbah ali podružnicah v najmanj dveh različnih državah članicah.

Poleg izvoljenih ali imenovanih članov na podlagi člena 5(2) so člani posebnega pogajalskega telesa najmanj trije člani obstoječega evropskega sveta delavcev ali vsakega od obstoječih evropskih svetov delavcev.

Med pogajanjem obstoječi evropski sveti delavcev nadaljujejo s svojim delom v skladu z ureditvijo, sprejeto s sporazumom med člani evropskih svetov delavcev in glavnega poslovodstva.

Člen 14**Veljavni sporazumi**

1. Brez poseganja v člen 13 se obveznosti iz te direktive, ne uporabljajo za družbe ali povezane družbe, ki poslujejo na ravni Skupnosti, v katerih je bodisi

(a) bil sklenjen eden ali več sporazumov v skladu s členom 13(1) Direktive 94/45/ES ali členom 3(1) Direktive 97/74/ES, ki zajemajo vso delovno silo in zagotavljajo mednarodno obveščanje delavcev in posvetovanje z njimi, ali se takšni sporazumi prilagodijo zaradi sprememb v strukturi družb ali povezanih družb;

ali

(b) se podpiše ali revidira sporazum, sklenjen v skladu s členom 6 Direktive 94/45/ES, v času med 5. junijem 2009 in 5. junijem 2011.

Nacionalno pravo, ki se uporablja ob podpisu ali reviziji sporazuma, se uporablja še naprej za družbe ali povezane družbe iz točke (b) prvega pododstavka.

2. Ob prenehanju veljavnosti sporazumov iz odstavka 1, se pogodbenice lahko skupno odločijo, da jih obnovijo ali revidirajo. Če se to ne zgodi, se uporabijo določbe te direktive.

Člen 15**Poročilo**

Komisija najpozneje 5. junija 2016 poroča o izvajanju te direktive Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in po potrebi predloži ustrezne predloge.

Člen 16**Prenos**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 1(2), (3) in (4), členom 2(1)(f) in (g), členom 3(4), členom 4(4), členom 5(2)(b) in (c), členom 5(4), členom 6(2)(b), (c), (e) in (g), členu 10, 12, 13 in 14 ter točkami 1(a), (c) in (d) ter točkama 2 in 3 Priloge I, najpozneje 5. junija 2011 ali najpozneje do tega datuma zagotovijo, da socialni partnerji s sporazumom uvedejo potrebne določbe, pri čemer so države članice zavezane, da naredijo vse potrebno za stalno zagotavljanje rezultatov, ki jih nalaga ta direktiva.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklici na direktivo, razveljavljene s to direktivo, razlagajo kot sklici na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 17**Razveljavitev**

Direktiva 94/45/ES, kakor je bila spremenjena z direktivami, navedenimi v delu A Priloge II, je s 6. junijem 2011 razveljavljena, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno pravo, ki so določeni v delu B Priloge II.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 18**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 1(1), (5) (6) in (7), členom 2(1)(a) do (e), (h) in (i), člen (2)(2), člen 3(1), (2), (3), (5), (6) in (7), člen 4(1), (2) in (3), člen 5(1), (3), (5) in (6), člen 5(2)(a), člen 6(1), člen 6(2)(a), (d) in (f), člen 6(3), (4) in (5), členi 7, 8, 9 in 11 ter točke 1(b), (e) in (f) ter točke 4, 5 in 6 Priloge I se uporabljajo od 6. junija 2011.

Člen 19

Naslovniki

Direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 6. maja 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
J. KOHOUT

PRILOGA I

DODATNI POGOJI

(po členu 7)

1. Za doseganje ciljev iz člena 1(1) veljajo v primerih, navedenih v členu 7(1), za sestavo in pristojnosti evropskega sveta delavcev naslednja pravila:

(a) Pristojnosti evropskega sveta delavcev so določene v skladu s členom 1(3).

Obveščanje evropskega sveta delavcev se nanaša zlasti na strukturo družbe ali povezane družbe, ki posluje na ravni Skupnosti, njen gospodarski in finančni položaj ter verjetni razvoj dejavnosti, proizvodnje in prodaje. Obveščanje in posvetovanje z evropskim svetom delavcev se nanaša zlasti na verjetni razvoj zaposlovanja, naložbe, temeljne spremembe glede organizacije družbe, uvajanje novih delovnih in proizvodnih postopkov, prenos proizvodnje, združitve, zmanjšanje ali zapiranje družb, podružnic ali njihovih bistvenih delov in kolektivno odpuščanje presežnih delavcev.

Posvetovanje se izvede tako, da se predstavnikom delavcev omogoči, da se sestanejo z glavnim poslovodstvom ter dobijo utemeljen odgovor na vsako mnenje, ki ga izrazijo.

(b) Evropski svet delavcev je sestavljen iz delavcev družbe ali povezanih družb, ki posluje na ravni Skupnosti, ki jih iz svojih vrst izvolijo ali imenujejo predstavniki delavcev ali, če predstavnikov delavcev ni, vsi delavci skupaj.

Izvolitev ali imenovanje članov evropskega sveta delavcev poteka v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali običaji.

(c) Člani evropskega sveta delavcev so izvoljeni ali imenovani v sorazmerju s številom delavcev, ki jih v vsaki državi članici zaposluje družbe ali povezane družbe, ki poslujejo na ravni Skupnosti, z dodelitvijo vsaki državi članici enega sedeža za vsak delež zaposlenih delavcev v tej državi članici, kar je enako 10 % skupnega števila delavcev, zaposlenih v vseh državah članicah, ali ulomku tega deleža.

(d) Evropski svet delavcev med svojimi člani izvoli ožji odbor za usklajevanje dejavnosti, ki šteje največ pet članov, ta pa mora imeti na voljo pogoje za redno izvajanje svojih nalog.

Odbor sprejme svoj poslovnik.

(e) O sestavi posebnega pogajalskega telesa se obvesti glavno poslovodstvo ali drugo ustrezno raven vodstva.

(f) Štiri leta po ustanovitvi evropskega sveta delavcev svet prouči, ali naj začne pogajanja za sklenitev sporazuma iz člena 6 ali naj nadaljuje z uporabo dodatnih zahtev, sprejetih v skladu s to prilogo.

Člena 6 in 7 se smiselno uporabita, če svet sklene, da se pogaja o sporazumu po členu 6; v tem primeru se pojem „posebno pogajalsko telo“ zamenja s pojmom „evropski svet delavcev“.

2. Evropski svet delavcev ima pravico, da se enkrat na leto sestane z glavnim poslovodstvom zaradi obveščanja in posvetovanja na osnovi poročila, ki ga glavno poslovodstvo pripravi o poslovnem uspehu in perspektivah družbe ali povezane družbe, ki posluje na ravni Skupnosti. Poslovodstva lokalnih družb prejmejo ustrezno informacijo o tem.

3. Kadar se pojavijo izredne okoliščine ali odločitve z znatnim vplivom na interese delavcev, zlasti v primeru spremembe lokacije, zaprtja družbe ali kolektivnega odpuščanja presežnih delavcev, ima ožji odbor, ali če tega odbora ni, evropski svet delavcev, pravico, da je s tem seznanjen. Pravico ima, da se na svojo zahtevo sestane z glavnim poslovodstvom ali z drugo, bolj ustrezno ravno vodstva v sklopu družbe ali povezane družbe, ki posluje na ravni Skupnosti, ki je pristojna za samostojno odločanje zaradi obveščanja in posvetovanja.

Člani evropskega sveta delavcev, ki so jih izvolile ali imenovalle podružnice in/ali družbe, ki jih te okoliščine oziroma odločitve neposredno prizadenejo, imajo prav tako pravico udeležiti se sestanka z glavnim poslovodstvom, ki ga organizira ožji odbor.

Sestanek za obveščanje in posvetovanje se organizira v najkrajšem možnem roku na osnovi poročila, ki ga pripravi glavno poslovodstvo ali druga ustrezná raven vodstva družbe ali povezane družbe, ki deluje na ravni Skupnosti. Evropski svet delavcev lahko izreče svoja stališča o poročilu na koncu sestanka ali v razumnem roku.

Ta sestanek ne posega v posebne pravice glavnega poslovodstva.

Obveščanje in posvetovanje v zgoraj navedenih okoliščinah se izvede brez poseganja v člen 1(2) in člen 8.

4. Države članice lahko določijo pravila za predsedovanje sestankov za obveščanje in posvetovanje.

Pred sestankom z glavnim poslovodstvom ima evropski svet delavcev ali njegov ožji odbor, po potrebi razširjen v skladu z drugim odstavkom točke 3, pravico, da se sestane brez prisotnosti zadevnega vodstva.

5. Evropskemu svetu delavcev ali njegovemu ožjemu odboru lahko pomagajo strokovnjaki, ki jih sama izbereta, če je to potrebno za izvajanje njunih nalog.
6. Stroške evropskega sveta delavcev krije glavno poslovodstvo.

Operativne stroške evropskega sveta delavcev nosi glavno poslovodstvo. Glavno poslovodstvo članom evropskega sveta delavcev zagotovi finančna in materialna sredstva za primerno izvajanje njihovih nalog.

Glavno poslovodstvo krije predvsem organizacijske stroške sestankov, vključno s stroški za prevajalce, kakor tudi stroške bivanja in potne stroške članov evropskega sveta delavcev in njegovega ožjega odbora, razen če se stranke ne dogovorijo drugače.

Ob upoštevanju teh načel lahko države članice same določijo pravila za financiranje dela evropskega sveta delavcev. Predvsem lahko omejijo stroške za strokovno pomoč svetu na enega strokovnjaka.

PRILOGA II

DEL A

Razveljavljena direktiva s spremembami

(iz člena 17)

Direktiva Sveta 94/45/ES	(UL L 254, 30.9.1994, str. 64).
Direktiva Sveta 97/74/ES	(UL L 10, 16.1.1998, str. 22).
Direktiva Sveta 2006/109/ES	(UL L 363, 20.12.2006, str. 416).

DEL B

Roki za prenos v nacionalno pravo

(iz člena 17)

Direktiva	Rok za prenos
94/45/ES	22.9.1996
97/74/ES	15.12.1999
2006/109/ES	1.1.2007

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 94/45/ES	Ta direktiva
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2)	Člen 1(2), prvi stavek
—	Člen 1(2), drugi stavek
—	Člen 1(3) in (4)
Člen 1(3)	Člen 1(5)
Člen 1(4)	Člen 1(6)
Člen 1(5)	Člen 1 (7)
Člen 2(1)(a) do (e)	Člen 2(1)(a) do (e)
—	Člen 2(1)(f)
Člen 2(1)(f)	Člen 2(1)(g)
Člen 2(1)(g) in (h)	Člen 2(1)(h) in (i)
Člen 2(2)	Člen 2(2)
Člen 3	Člen 3
Člen 4(1)(2) in (3)	Člen 4(1)(2) in (3)
Člen 11(2)	Člen 4(4)
Člen 5(1) in (2)(a)	Člen 5(1) in (2)(a)
Člen 5(2)(b) in (c)	Člen 5(2)(b)
Člen 5(2)(d)	Člen 5(2)(c)
Člen 5(3)	Člen 5(3)
Člen 5(4), prvi pododstavek	Člen 5(4), prvi pododstavek
—	Člen 5(4), drugi pododstavek
Člen 5(4), drugi pododstavek	Člen 5(4), tretji pododstavek
Člen 5(5) in (6)	Člen 5(5) in (6)
Člen 6(1) in (2)(a)	Člen 6(1) in (2)(a)
Člen 6(2)(b)	Člen 6(2)(b)
Člen 6(2)(c)	Člen 6(2)(c)
Člen 6(2)(d)	Člen 6(2)(d)
—	Člen 6(2)(e)
Člen 6(2)(e)	Člen 6(2)(f)
Člen 6(2)(f)	Člen 6(2)(g)
Člen 6(3)(4) in (5)	Člen 6(3)(4) in (5)
Člen 7	Člen 7

Direktiva 94/45/ES	Ta direktiva
Člen 8	Člen 8
Člen 9	Člen 9
—	Člen 10(1) in (2)
Člen 10	Člen 10(3)
—	Člen 10(4)
Člen 11(1)	Člen 11(1)
Člen 11(2)	Člen 4(4)
Člen 11(3)	Člen 11(2)
Člen 11(4)	Člen 11(3)
Člen 12(1) in (2)	—
—	Člen 12(1) do (5)
—	Člen 13
Člen 13(1)	Člen 14(1)
Člen 13(2)	Člen 14(2)
—	Člen 15
Člen 14	Člen 16
—	Člen 17
—	Člen 18
Člen 16	Člen 19
Priloga	Priloga I
Točka 1, uvodno besedilo	Točka 1, uvodno besedilo
Točka 1(a) (delno) in točka 2, drugi odstavek (delno)	Točka 1(a) (delno)
Točka 1(b)	Točka 1(b)
Točka 1(c) (delno) in točka 1(d)	Točka 1(c)
Točka 1(c) (delno)	Točka 1(d)
Točka 1(e)	Točka 1(e)
Točka 1(f)	Točka 1(f)
Točka 2, prvi odstavek	Točka 2
Točka 3	Točka 3
Točka 4	Točka 4
Točka 5	—
Točka 6	Točka 5
Točka 7	Točka 6
—	Prilogi II in III

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

KOMISIJA

SKLEP KOMISIJE

z dne 15. maja 2009

o imenovanju treh članov Svetovalne skupine za presojo mnenj o računovodskih standardih, ustanovljene s Sklepom 2006/505/ES o ustanovitvi Svetovalne skupine za presojo mnenj o računovodskih standardih, ki bo svetovala Komisiji glede objektivnosti in nevtralnosti mnenj Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG)

(2009/386/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Sklepa Komisije 2006/505/ES z dne 14. julija 2006 o ustanovitvi Svetovalne skupine za presojo mnenj o računovodskih standardih, ki bo svetovala Komisiji glede objektivnosti in nevtralnosti mnenj Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG) ⁽¹⁾, in zlasti člena 3 Sklepa,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 3 Sklepa 2006/505/ES Komisija imenuje največ sedem članov Svetovalne skupine za presojo mnenj o računovodskih standardih, in sicer izmed neodvisnih strokovnjakov, katerih znanje in izkušnje na področju računovodstva, zlasti računovodskega poročanja, so splošno priznane na ravni Skupnosti.

(2) S Sklepom 2007/73/ES ⁽²⁾ je Komisija 8. februarja 2007 za obdobje treh let z možnostjo podaljšanja imenovala sedem članov Svetovalne skupine za presojo mnenj o

računovodskih standardih. Skupina se lahko odloči tudi za delno zamenjavo članov v skupinah po dva ali tri, da se zagotovi urejena izmenjava članstva v skupini. Skupina se je leta 2009 odločila zamenjati tri člane –

SKLENILA:

Člen 1

Komisija s tem imenuje tri člane Svetovalne skupine za presojo mnenj o računovodskih standardih, katerih imena so navedena v Prilogi.

Člen 2

Sklep začne veljati na dan objave v Uradnem listu Evropske unije.

V Bruslju, 15. maja 2009

Za Komisijo
Charlie McCREEVY
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 199, 21.7.2006, str. 33.

⁽²⁾ UL L 32, 6.2.2007, str. 181.

PRILOGA

SEZNAM ČLANOV

Rien VAN HOEPEN

Bernard RAFFOURNIER

Mari PAANANEN

PRIPOROČILA

KOMISIJA

PRIPOROČILO KOMISIJE

z dne 12. maja 2009

o izvajanju načel varstva zasebnosti in varstva podatkov v aplikacijah, podprtih z radiofrekvenčno identifikacijo

(notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 3200)

(2009/387/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 211 Pogodbe,

po posvetovanju z evropskim nadzornikom za varstvo podatkov,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Radiofrekvenčna identifikacija (RFID) označuje nov razvoj v informacijski družbi, kjer bodo predmeti, opremljeni z mikroelektronskimi komponentami, ki lahko avtomatično obdelujejo podatke, vedno bolj del vsakodnevnega življenja.
- (2) RFID je vse bolj razširjen in zato del posameznikovega življenja na različnih področjih, kot so logistika ⁽¹⁾, zdravstveno varstvo, javni prevoz, trgovina na drobno (predvsem za boljšo varnost izdelkov in hitrejši odpoklic izdelkov), razvedrilo, delo, upravljanje cestninjenja in prtljage ter potovalni dokumenti.
- (3) Tehnologija RFID lahko postane nova gonilna sila rasti in delovnih mest ter tako bistveno prispeva k lizbonski strategiji, saj veliko obeta v gospodarskem smislu, kjer lahko zagotovi nove poslovne priložnosti, zniža stroške in poveča učinkovitost, predvsem pri odpravljanju ponarejanja in ravnanju z e-odpadki in nevarnimi snovmi ter recikliranju izdelkov po koncu njihove življenjske dobe.

- (4) Tehnologija RFID omogoča obdelavo podatkov, vključno z osebnimi podatki, na kratke razdalje, brez fizičnega stika ali vidne interakcije med čitalnikom ali pisalnikom in oznako, tako da je mogoča taka interakcija, ne da bi se je posameznik zavedal.
- (5) Aplikacije RFID lahko obdelujejo podatke, ki se nanašajo na določeno ali določljivo fizično osebo, kar pomeni, da se lahko fizična oseba identificira neposredno ali posredno. Lahko obdelujejo osebne podatke, shranjene na oznaki, kot so ime, datum rojstva in naslov ali biometrični podatki osebe, ali pa podatke, ki določeno številko postavke RFID povezujejo z osebnimi podatki, shranjenimi drugod v sistemu. Ta tehnologija se lahko uporablja tudi za spremljanje posameznikov, ki imajo pri sebi enega ali več predmetov, ki vsebujejo številko postavke RFID.
- (6) Ker je tehnologija RFID lahko povsod uporabljena in je pravzaprav nevidna, je treba pri njeni uvedbi nameniti posebno pozornost vprašanjem varstva zasebnosti in podatkov. Zato je treba v aplikacije RFID pred njihovo širšo uporabo vgraditi varovalne lastnosti za varstvo zasebnosti in informacij (načelo „varstva in zasebnosti pri snovanju sistemov“).
- (7) RFID bo lahko zagotovil številne gospodarske in družbene koristi, če se bodo izvajali učinkoviti ukrepi za zagotavljanje varstva osebnih podatkov, zasebnosti in s tem povezanih etičnih načel, ključnih v razpravi o javni sprejetosti RFID.
- (8) Države članice in zainteresirane strani bi si morale predvsem v tej začetni fazi uvajanja RFID prizadevati tudi za to, da bodo zagotovile, da so aplikacije RFID pod nadzorom ter da se spoštujejo pravice in svoboščine posameznikov.

⁽¹⁾ COM(2007) 607 konč.

- (9) Komisija je v sporočilu z dne 15. marca 2007 „Radio-frekvenčna identifikacija (RFID) v Evropi: naslednji koraki v okviru politike“ ⁽¹⁾ napovedala, da naj bi v enem ali več priporočilih pripravila pojasnila in smernice o vidikih varstva podatkov in zasebnosti pri aplikacijah RFID.
- (10) Pravice in obveznosti v zvezi z varstvom osebnih podatkov in prostim pretokom takih podatkov, kot jih določata Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾ ter Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) ⁽³⁾, veljajo v celoti za aplikacije RFID, s katerimi se obdelujejo osebni podatki.
- (11) Pri razvoju aplikacij RFID se uporabljajo načela, določena v Direktivi 1999/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 1999 o radijski opremi in telekomunikacijski terminalski opremi ter medsebojnem priznavanju skladnosti te opreme ⁽⁴⁾.
- (12) Evropski nadzornik za varstvo podatkov ⁽⁵⁾ v svojem mnenju zagotovi smernice za obravnavanje izdelkov, ki vsebujejo oznake in so namenjeni posameznikom, ter poziva k oceni učinka na varstvo zasebnosti in varstvo podatkov, da bi pri sistemih RFID opredelili in razvili „najboljše razpoložljive tehnologije“ za zagotavljanje zasebnosti in varstva podatkov.
- (13) Upravljalci aplikacij RFID bi morali sprejeti vse ustrezne ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da se s sredstvi, ki bi jih lahko uporabil upravljavec aplikacije RFID ali katera koli druga oseba podatki ne nanašajo na določene ali določljive fizične osebe, razen če so taki podatki obdelani v skladu z veljavnimi načeli in pravnimi predpisi o varstvu podatkov.
- (14) V sporočilu Komisije z dne 2. maja 2007 z naslovom Spodbujanje varstva podatkov za boljše varovanje zasebnosti (PET) ⁽⁶⁾ so določeni jasni ukrepi, s katerimi bi dosegli čim manjšo obdelavo osebnih podatkov in uporabo anonimnih ali psevdonimnih podatkov, in sicer s spodbujanjem razvoja tehnologij za izboljšanje varstva zasebnosti in njihove uporabe za upravljavce podatkov in posameznike.
- (15) Komisija v sporočilu z dne 31. maja 2006 z naslovom Strategija za varno informacijsko družbo – dialog, partnerstvo ter povečanje vpliva in moči ⁽⁷⁾ ugotavlja, da so raznolikost, odprtost, interoperabilnost, uporabnost in konkurenčnost ključni dejavniki varne informacijske družbe, poudarja vlogo držav članic in javnih uprav pri izboljševanju ozaveščenosti in pospeševanju dobrih varnostnih praks ter poziva zainteresirane strani v zasebnem sektorju, naj sprejmejo pobude, s katerimi bodo zagotovile cenovno dostopne varnostne sheme za potrjevanje izdelkov, procesov in storitev, ki bodo obravnavale potrebe EU, zlasti glede zasebnosti.
- (16) Svet v resoluciji z dne 22. marca 2007 o strategiji za varno informacijsko družbo v Evropi ⁽⁸⁾ poziva države članice, naj namenijo ustrezno pozornost preprečevanju in boju proti novim in že znanim varnostnim grožnjam za elektronska komunikacijska omrežja.
- (17) Okvir, razvit na ravni Skupnosti za izvajanje ocen učinka na varstvo zasebnosti in podatkov, bo zagotovil, da bodo določbe tega priporočila enotno upoštevale vse države članice. Razvoj takega okvira naj bi temeljil na uveljavljenih praksah in izkušnjah, pridobljenih v državah članicah, tretjih državah in z delom, ki ga je opravila Evropska agencija za varnost omrežij in informacij (ENISA) ⁽⁹⁾.
- (18) Komisija bo na ravni Skupnosti zagotovila razvoj smernic za upravljanje varnosti informacij za aplikacije RFID, pri čemer bo upoštevala uveljavljene prakse in izkušnje, ki so jih pridobile države članice in tretje države. Države članice bi morale prispevati k temu procesu ter zasebne subjekte in javne organe spodbujati k sodelovanju.
- (19) Ocena učinkov na varstvo zasebnosti in podatkov, ki jo pred izvajanjem aplikacije RFID opravi upravljavec, bo vsebovala informacije, potrebne za ustrezne varnostne ukrepe. Take ukrepe bo treba spremljati in pregledovati celotno življenjsko dobo aplikacije RFID.
- (20) V trgovini na drobno naj bi ocena učinkov na varstvo zasebnosti in podatkov pri izdelkih, ki vsebujejo oznake in ki se prodajajo potrošnikom, zagotovila potrebne informacije, s katerimi bi bilo mogoče ugotoviti, ali je ogrožanje varstva zasebnosti ali podatkov verjetna.

⁽¹⁾ COM(2007) 96 konč.

⁽²⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽³⁾ UL L 201, 31.7.2002, str. 37.

⁽⁴⁾ UL L 91, 7.4.1999, str. 10.

⁽⁵⁾ UL C 101, 23.4.2008, str. 1.

⁽⁶⁾ COM (2007) 228 konč.

⁽⁷⁾ COM(2006) 251 konč.

⁽⁸⁾ UL C 68, 24.3.2007, str. 1.

⁽⁹⁾ Člen 2(1) Uredbe (ES) št. 460/2004 Evropskega parlamenta in Sveta.

- (21) Uporaba mednarodnih standardov, kot jih je npr. razvila Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO), kodeksov ravnanja in najboljših praks, ki so v skladu s pravnim okvirom EU, lahko pomaga pri upravljanju ukrepov za zagotovitev varnosti informacij in varstva zasebnosti v celotnem poslovnem procesu, ki je podprt z RFID.
- (22) Aplikacije RFID, ki vplivajo na širšo javnost, npr. elektronske vozovnice v javnem prevozu, bi bilo treba ustrezno zaščititi z varnostnimi ukrepi. Aplikacije RFID, ki vplivajo na posameznike, ker npr. obdelujejo podatke za biometrično identifikacijo ali zdravstvene podatke, so glede varnosti informacij in zasebnosti še posebej kritične in jim je zato treba nameniti posebno pozornost.
- (23) Družba kot celota se mora zavedati obveznosti in pravic, ki veljajo za uporabo aplikacij RFID. Tisti, ki uvajajo to tehnologijo, so zato odgovorni, da posameznikom zagotovijo informacije o uporabi teh aplikacij.
- (24) Povečevanje ozaveščenosti v javnosti ter v malih in srednje velikih podjetjih (MSP) o lastnostih in zmogljivostih RFID bo pripomoglo k temu, da bo ta tehnologija izpolnila gospodarska pričakovanja ter hkrati ublažilo tveganje, da bi jo uporabili v škodo javnemu interesu, kar bo povečalo njeno sprejemljivost.
- (25) Komisija bo k izvajanju tega priporočila prispevala neposredno in posredno, tako da bo spodbujala dialog in sodelovanje med zainteresiranimi stranmi, zlasti z okvirnim programom za konkurenčnost in inovativnost (CIP), ustanovljenim s sklepom Evropskega parlamenta in Sveta št. 1639/2006/ES ⁽¹⁾, in s sedmim okvirnim programom za raziskave (FP7), ustanovljenim s sklepom Evropskega parlamenta in Sveta št. 1982/2006/ES ⁽²⁾.
- (26) Raziskave in razvoj na ravni Skupnosti za stroškovno ugodne tehnologije za povečevanje varstva zasebnosti in tehnologije za varnost informacij so ključni za spodbujanje širšega uvajanja teh tehnologij pod sprejemljivimi pogoji.
- (27) V tem priporočilu so upoštewane temeljne pravice in načela, ki jih zlasti priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah. Njegov namen je zagotoviti celovito spoštovanje zasebnega in družinskega življenja ter varstva osebnih podatkov –

PRIPOROČA:

Področje uporabe

1. To priporočilo vsebuje smernice za države članice o zasnovi in delovanju aplikacij RFID na zakonit, etičen ter družbeno in politično sprejemljiv način ter ob spoštovanju pravice do zasebnosti in zagotavljanju varstva osebnih podatkov.
2. To priporočilo vsebuje smernice za ukrepe, ki jih je treba sprejeti pri uvedbi aplikacij RFID, da se pri uvedbi, kjer je primerno, zagotovi spoštovanje nacionalne zakonodaje, s katero so bile prenesene direktive 95/46/ES, 1999/5/ES in 2002/58/ES.

Opredelitev pojmov

3. Za namene tega priporočila se uporabljajo opredelitve pojmov iz direktive 95/46/ES. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve pojmov:
 - (a) „radiofrekvenčna identifikacija“ (RFID) pomeni uporabo elektromagnetnih valov ali povezovanje reaktivnih polj v radiofrekvenčnem delu za komunikacijo iz oznake ali vanjo prek različnih tehnik modulacije ali kodiranja, zgolj za identifikacijo radiofrekvenčne oznake ali na njej shranjenih podatkov;
 - (b) „oznaka RFID“ ali „oznaka“ pomeni napravo RFID, ki lahko proizvede radijski signal, ali napravo RFID, ki razveže, razprši nazaj ali odbije (odvisno od tipa naprave) in modulira nosilni signal, prejet od čitalnika ali pisalnika;
 - (c) „čitalnik ali pisalnik RFID“ ali „čitalnik“ pomeni fiksno ali mobilno napravo za zajem in identifikacijo podatkov, ki uporablja radiofrekvenčni elektromagnetni val ali povezovanje reaktivnih polj, da spodbudi in povzroči odziv oznake ali skupine oznake v obliki moduliranih podatkov;
 - (d) „aplikacija RFID“ ali „aplikacija“ pomeni aplikacijo, ki obdeluje podatke tako, da uporablja oznake in čitalnike, pri tem pa je podprta z zalednim sistemom in mrežno komunikacijsko infrastrukturo;
 - (e) „upravljavac aplikacije RFID“ ali „upravljavac“ pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali kateri koli drug organ, ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in načine delovanja aplikacije, vključno z upravljavci osebnih podatkov, ki uporabljajo aplikacijo RFID;

⁽¹⁾ UL L 310, 9.11.2006, str. 15.

⁽²⁾ UL L 412, 30.12.2006, str. 1.

- (f) „varnost informacij“ pomeni ohranjanje zaupnosti, celovitosti in razpoložljivosti informacij;
- (g) „spremljanje“ pomeni kakršno koli dejavnost, ki se izvaja z namenom odkrivanja, opazovanja, posnemanja ali zapisovanja lokacije, premikanja, dejavnosti ali stanja posameznika.

Ocene učinka na varstvo zasebnosti in podatkov

4. Države članice zagotovijo, da stroka v sodelovanju z ustreznimi zainteresiranimi stranmi civilne družbe razvije okvir za ocenjevanje učinkov na varstvo zasebnosti in podatkov. Ta okvir se predloži v potrditev delovni skupini za varstvo podatkov iz člena 29 v 12 mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.
5. Države članice zagotovijo, da upravljavci ne glede na svoje obveznosti v skladu z direktivo št. 95/46/ES:
- (a) ocenijo posledice izvajanja aplikacije na varstvo osebnih podatkov in zasebnosti ter preverijo, ali bi aplikacijo lahko uporabljali za nadzorovanje posameznika. Podrobnost ocene mora ustrezati tveganjem za zasebnost, povezanim z aplikacijo;
- (b) sprejmejo ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi zagotovijo varstvo osebnih podatkov in zasebnosti;
- (c) imenujejo osebo ali skupino oseb, odgovorno za pregledovanje ocen in nenehne ustreznosti tehničnih in organizacijskih ukrepov za zagotovitev varstva osebnih podatkov in zasebnosti;
- (d) zagotovijo, da je ocena na voljo pristojnemu organu vsaj šest tednov pred uvedbo aplikacije;
- (e) po določitvi okvira za ocenjevanje učinka na varstvo zasebnosti in podatkov iz točke 4 izvajajo zgornje določbe v skladu z njim.

Varnost informacij

6. Države članice podpirajo Komisijo pri opredeljevanju tistih aplikacij, ki bi lahko ogrožale varnost informacij in imele

posledice za širšo javnost. Pri takih aplikacijah države članice zagotovijo, da upravljavci, skupaj s pristojnimi nacionalnimi organi in organizacijami civilne družbe, razvijejo nove sheme ali uporabijo že uveljavljene sheme, kot je certificiranje ali samoocenjevanje upravljavca, s čimer dokažejo, da je glede na ocenjena tveganja vzpostavljena ustrežna raven varnosti informacij in varstva zasebnosti.

Informacije o uporabi in preglednost uporabe RFID

7. Ne glede na obveznosti upravljavcev podatkov v skladu z direktivo št. 95/46/ES in direktivo št. 2002/58/ES države članice zagotovijo, da upravljavci za vsako od aplikacij razvijejo in objavijo strnjene, natančne in razumljive informacije. Te informacije vsebujejo najmanj:

- (a) ime in naslov upravljavcev;
- (b) namen aplikacije;
- (c) katere podatke bo obdelovala aplikacija, zlasti če bo obdelovala osebne podatke, in ali bo mesto oznak nadzirano;
- (d) povzetek ocene učinka na varstvo zasebnosti in podatkov;
- (e) morebitna tveganja za zasebnost, ki so povezana z uporabo oznak v aplikaciji, in ukrepe, ki jih lahko posamezniki sprejmejo za ublažitev teh tveganj.
8. Države članice zagotovijo, da upravljavci sprejmejo ukrepe za obveščanje posameznikov o uporabi čitalnikov, in sicer s skupnim evropskim znakom, ki ga razvijejo evropske organizacije za standardizacijo ob podpori vključenih zainteresiranih strani. Znak mora vsebovati identiteto upravljavca in kontaktno točko, kjer lahko posamezniki dobijo informacije o aplikaciji.

Aplikacije RFID, ki se uporabljajo v trgovini na drobno

9. Upravljavci s skupnim evropskim znakom, ki ga razvijejo evropske organizacije za standardizacijo ob podpori vključenih zainteresiranih strani, obvestijo posameznike o uporabi oznak, nameščenih ali vgrajenih v izdelke.

10. Pri pripravljanju ocene učinka na varstvo zasebnosti in podatkov iz točk 4 in 5 upravljavec aplikacije posebej opredeli, ali oznake, nameščene ali vgrajene v izdelke, ki se potrošnikom prodajajo pri trgovcih na drobno, ki niso upravljavci navedene aplikacije, pomenijo tveganje za zasebnost ali varstvo osebnih podatkov.
11. Trgovci na drobno na prodajnem mestu deaktivirajo ali odstranijo oznake, uporabljene v njihovi aplikaciji, razen če se potrošniki po prejetju informacij iz točke 7 strinjajo, da bodo delujoče oznake ohranili. Deaktiviranje oznak pomeni kateri koli proces, ki ustavi interakcijo oznake z njenim okoljem, za katero ni potrebna dejavna vloga potrošnika. Deaktiviranje ali odstranitev oznake opravi trgovec na drobno za potrošnika nemudoma in brezplačno. Potrošnikom mora biti omogočeno, da preverijo, ali je bilo deaktiviranje oziroma odstranitev učinkovita.
12. Točka 11 se ne uporablja, če je v oceni učinka na varstvo zasebnosti in varstvo podatkov ugotovljeno, da oznake, uporabljene v aplikaciji v trgovini na drobno, ki delujejo tudi zunaj prodajnega mesta, ne pomenijo morebitnega tveganja za zasebnost ali varstvo osebnih podatkov. Kljub temu morajo trgovci na drobno zagotoviti brezplačen in preprost način za takojšnjo ali poznejšo deaktiviranje ali odstranitev teh oznak.
13. Pravne obveznosti trgovca na drobno ali proizvajalca do potrošnika se z deaktiviranjem ali odstranitvijo oznak ne zmanjšajo ali prenehajo veljati.
14. Točki 11 in 12 se uporabljata le za trgovce na drobno, ki so upravljavci.

Ukrepi za povečevanje ozaveščenosti

15. Države članice v sodelovanju s stroko, Komisijo in drugimi zainteresiranimi stranmi sprejmejo ustrezne ukrepe za obveščanje in povečevanje ozaveščenosti javnih organov in družb, zlasti malih in srednje velikih podjetij, o morebitnih prednostih in tveganjih, povezanih z uporabo tehnologije RFID. Posebno pozornost morajo nameniti vidikom varnosti informacij in varstva zasebnosti.

16. Države članice v sodelovanju s stroko, organizacijami civilne družbe, Komisijo in drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi ugotovijo in zagotovijo primere dobre prakse pri uvajanju aplikacij RFID, da bi obvestile širšo javnost in povečale njeno ozaveščenost. Izvajati morajo tudi ustrezne ukrepe, npr. obsežne pilotne projekte, s katerimi povečujejo ozaveščenost javnosti o tehnologiji RFID, njenih prednostih, tveganjih in posledicah uporabe, kar je pogoj za širšo uvedbo te tehnologije.

Raziskave in razvoj

17. Države članice sodelujejo s stroko, ustreznimi zainteresiranimi stranmi civilne družbe in Komisijo, da bi spodbudile in podprle uvedbo načela „varnosti in varstva zasebnosti pri snovanju sistemov“ že na začetku razvoja aplikacij RFID.

Spremljanje

18. Države članice sprejmejo vse ukrepe, potrebne za to, da se to priporočilo predstavi vsem zainteresiranim stranem, ki sodelujejo pri snovanju in delovanju aplikacij RFID v Skupnosti.
19. Države članice najpozneje 24 mesecev po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije* obvestijo Komisijo o ukrepih, s katerimi so se odzvale na to sporočilo.
20. V treh letih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije* bo Komisija predložila poročilo o izvajanju tega priporočila, njegovi učinkovitosti in učinku na upravljavce in potrošnike, zlasti glede ukrepov iz točk 9 do 14.

Naslovniki

21. To priporočilo je naslovljeno na države članice.

V Bruslju, 12. maja 2009

Za Komisijo
Viviane REDING
Članica Komisije

Cena naročnine 2009 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 000 EUR na leto (*)
Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na mesec (*)
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	700 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	70 EUR na mesec
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	40 EUR na mesec
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	500 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	360 EUR na leto (= 30 EUR na mesec)
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

(*) Prodaja po številki: — do 32 strani: 6 EUR
— od 33 do 64 strani: 12 EUR
— več kot 64 strani: cena se določi glede na posamezen primer

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Plačljive publikacije, ki jih izdaja Urad za publikacije, so na voljo pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. Ta spletna stran omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletno stran <http://europa.eu>